

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТОСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

« [ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) [1](#) ... [6](#) [7](#) [8](#) ... [10](#) [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ](#)

ДРУГА КЊИГА ДНЕВНИКА

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#) [30](#)
[31](#) [32](#) [33](#) [34](#) [35](#) [36](#)

1. Соломон приноси жртве у Гаваону. Бог се јавља Соломону и, на његову молитву, даје му мудрост и богатство.

- И *Соломон, син Давидов, утврди се у царству свом, и Господ Бог његов бјеше с њим и узвиси га веома. [*1 цар 2, 46.]
- И Соломон рече свему Израиљу, тисућницима и стотиницима и судијама и свијем кнезовима свега Израиља, главарима домова отачких,
- Те отидоше, Соломон и сав збор с њим, на висину која бијаше у *Гаваону; јер ондје бијаше шатор од састанка Божијега, који начини Мојсије слуга Господњи у пустињи. [*1 дн 16, 39; 21, 29.]
- А *ковчег Божији бјеше пренио Давид из Киријат-Јарима на мјесто које му спреми Давид; јер му разапе шатор у Јерусалиму. [*1 дн 16, 1.]
- И *олтар мједени који начини *Веселеило, син Урија, сина Орова, бијаше ондје пред шатором Господњим. И потражи га Соломон и сав збор. [*2 Мој 38, 1, 2.]
- И *принесе Соломон ондје пред Господом на олтару мједеном, који бијаше пред шатором од састанка, принесе на њему тисућу жртава паљеница. [*1 цар 3, 4.]
- Ону ноћ јави се Бог Соломону и рече му: Ишти шта хоћеш да ти дам.
- А Соломон рече Богу: Ти си учинио велику милост Давиду, оцу мојему, и поставио си мене царем на његово мјесто.
- Нека, дакле, Господе Боже, буде тврда ријеч твоја коју си рекао Давиду, оцу мојему, јер си ме поставио царем над народом којег има много као праха на земљи.
- Зато дај ми мудрост и знање да полазим пред народом овијем и долазим, јер ко може судити народу твојему тако великому?
- Тада рече Бог Соломону: Што ти је то у срцу, а не иштеш богатства, блага ни славе, ни душа

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак
4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона
14. јануара 2019.

Типик
10. јануара 2019.

Триоди
10. јануара 2019.

Србљак
10. јануара 2019.

Приватност - Услови

ненавидника својих, нити иштеш дуга живота, него иштеш мудрости и знања да можеш судити народу мојему, над којим те поставих царем,

12. Мудрост и знање даје ти се; а даћу ти и богатства и славе какве нијесу имали цареви прије тебе, нити ће послје тебе имати.

13. И врати се Соломон с висине која бијаше у Гаваону испред шатора од састанка у Јерусалим, и цароваше над Израиљем.

14. И накупи Соломон кола и коњика, и имаше тисућу и четири стотине кола и дванаест тисућа коњика, које намјести по градовима гдје му бијаху кола и код себе у Јерусалиму.

15. *И учини цар те бијаше у Јерусалиму сребра и злата као камена, а кедровијех дрва као дивљих смокава које расту по пољу, тако много. [*2 дн 9, 27.]

16. И довођаху Соломону коње из Мисира и свакојаки трг, јер трговци цареви узимаху свакојаки трг за цијену.

17. И одлажаху, те догоњаху из Мисира кола по шест стотина сикала сребра, а коње по сто педесет; и тако сви цареви Хатејски и цареви Сирски преко њих добиваху.

2. Соломонова погодба с Хирамом, царем тирским, о зидању храма.

1. И науми Соломон да зида дом имену Господњему и дом царски себи.

2. И *одброји Соломон седамдесет тисућа носилаца и осамдесет тисућа који ће тесати у гори, и три тисуће и шест стотина настојника над њима. [*1 цар 5, 15.]

3. И посла Соломон ка Хираму, цару Тирском, и поручи му: *Како си чинио Давиду, оцу мојему, и слао му дрва кедровијех да зида себи кућу гдје ће сједјети, учини тако и мени. [*1 дн 14, 1.]

4. Ево, рад сам зидати дом имену Господа Бога својега да му га посветим да се кади пред њим кадом мириснијем и да се постављају хљебови вазда и да се приносе жртве паљенице јутром и вечером, и у суботе и на младине и на празнике Господа Бога нашега, што треба да бива у Израиљу довијека.

5. А дом који ћу зидати биће велик, јер је Бог наш већи од свијех богова.

6. *А ко би могао њему сазидати дом кад га небо и небеса над небесима не могу обухватити? И ко сам ја да му сазидам дом? Него само да се кади пред њим. [*1 цар 8, 27; 2 дн 6, 18.]

7. Тако сада пошљи ми човјека вјешта, који умије радити од злата и од сребра и од мједи и од гвожђа и од скерлета и од црвца и од порфире, и који зна резати, да ради с умјетницима које имам код себе у Јудеји и у Јерусалиму, које је додавио Давид отац мој.

8. И пошљи ми дрва кедровијех и јеловијех и алумима с Ливана, јер знам да слуге твоје умију сјећи дрва Ливанска; а, ево, слуге ће моје бити с твојим слугама,

9. Да ми приправе много дрва, јер дом што ћу зидати биће велик и диван.

10. А, ево, посленицима који ће сјећи дрво, слугама твојим, даћу пшенице овршене двадесет тисућа кора, и двадесет тисућа кора јечма, и вина двадесет тисућа вата, и уља двадесет тисућа вата.

11. И одговори Хирам, цар Тирски, у књизи коју посла Соломону: Што Господ љуби свој народ зато те постави царем над њим.

12. И говораше Хирам: Благословен да је Господ Бог Израиљев, који је створио небо и земљу, што је дао цару Давиду сина мудра, паметна и разумна, који ће сазидати дом Господу и царски дом себи.

13. Шаљем ти, дакле, човјека вјешта и разумна, Хирама Авива,

14. Сина једне жене између кћери Дановијех, којему је отац био Тирац; он умије радити од злата и од сребра, од мједи, од гвожђа, од камена и од дрвета, од скерлета, од порфире и од танкога платна и од црвца, и резати свашта, и измислити свашта вјешто што му се да, нека ради с твојим умјетницима и с умјетницима господара мојега Давида, оца твојега.

15. Нека, дакле, пшеницу и јечам, уље и вино, што је рекао господар мој, пошље слугама својим.

16. А ми ћемо насјећи дрва на Ливану колико ти год треба, и спустићемо их у сплавовима морем у Јопу, а ти их оданде вози у Јерусалим.

17. Тада Соломон изброји све иностранце који бијаху у земљи Израиљевој послје бројења кад их изброји Давид, отац његов, и нађе их се сто и педесет и три тисуће и шест стотина;

18. И одреди од њих седамдесет тисућа који ће носити и осамдесет тисућа који ће тесати у планини, а три тисуће и шест стотина настојника да настоје да ради народ.

3. Грађење и опис храма.

1. И *поче Соломон зидати дом Господњи у Јерусалиму, † на брду Морији, **које би показано Давиду оцу његову на мјесту које бјеше припревио Давид, на гумну Орнана Јевусејина. [*1 цар 6, 1 и даље; † 1 Мој 22, 2; **1 дн 21, 18.]

Google search

2. А поче зидати другога дана другога мјесеца четврте године царовања својега.
3. А овако заснова Соломон да зида дом Божји: У дужину шездесет лаката по старој мјери, а у ширину двадесет лаката.
4. А тријем који бијаше пред дужином уз ширину дома имаше двадесет лаката, а у висину сто и двадесет; и обложи га изнутра чистијем златом.
5. А дом велики обложи дрветом јеловијем, потом га обложи чистијем златом, и озго начини палме и ланце.
6. И обложи дом камењем драгим да је накићен, а злато бијаше Парвајимско.
7. Обложи златом дом, греде, прагове и зидове и врата, и изреза херувиме по зидовима.
8. И начини дом за светињу над светињама, дуг уз ширину дома двадесет лаката, и широк двадесет лаката и обложи га чистијем златом, којег отиде до шест стотина таланата.
9. А на клине даде педесет сикала злата; и клијети обложи златом.
10. И начини у дому светиње над светињама два херувима, направе умјетничке, и обложи их златом.
11. И крила тијех херувима имаху у дужину двадесет лаката: Једно крило бијаше од пет лаката и тицаше у зид од дома и друго крило бијаше од пет лаката и тицаше у крило другога херувима;
12. Тако и другога херувима крило бијаше од пет лаката и тицаше у зид од дома, и друго му крило бијаше од пет лаката и састављаше се с крилом другога херувима.
13. Крила тијем херувимима бијаху раширена на двадесет лаката, а они стајаху на ногама својим, лицем окренутим у дом.
14. И начини *завјесу од порфире, од скерлета, од црвца и од танкога платна, и по њој начини херувиме. [*2 Мој 26, 31.]
15. И начини пред домом два ступа, у висину од тридесет и пет лаката, и оглавља озго на сваком од пет лаката.
16. И начини ланце као у светињи, и метну их на врх ступова, и начини сто шипака, и метну их међу ланце.
17. И постави ступове пред црквом, један с десне стране а други с лијеве, и десни назва Јахин, а лијеви Воас.

4. Опис појединих дјелова храма и предмета у њему.

1. И начини олтар од мједи, двадесет лаката дуг и двадесет лаката широк, а десет лаката висок.
2. *И сали море, десет лаката бјеше му од једнога краја до другога, округло унаоколо, пет лаката високо; а унаоколо му бјеше тридесет лаката. [*1 цар 7, 23.]
3. А под њим бијаху ликови воловски, који стајаху свуда унаоколо, по десет на једном лакту, те окружаваху море; два реда бијаше тијех волова, саливенијех с морем.
4. И стајаше море на дванаест волова, три гледаху на сјевер, а три гледаху на запад, а три гледаху на југ, а три гледаху на исток, а море стајаше озго на њима, и задња страна свијех њих бијаше унутра.
5. Дебљина му бијаше с подланице, а крај му бијаше као крај у чаше, као цвијет љиљанов, а примаше три тисуће вата.
6. И начини десет умиваоница, и метну их пет с десне стране, а пет с лијеве, да се у њима пере; што год требаше за жртву паљеницу, у њима праху; а море бијаше за свештенике да се у њему умивају.
7. И начини десет свијетњака од злата, облика какви им требаше, и намјести их у цркви, пет с десне стране а пет с лијеве.
8. И начини десет столова, и намјести их у цркви, пет с десне стране а пет с лијеве; и начини стотину чаша од злата.
9. И начини тријем свештенички и велики тријем, и врата на тријему, и окова врата у мјед.
10. А море метну на десну страну к истоку с југа.
11. Још начини Хирам лонце и лопате и котлиће, и сврши Хирам посао који ради цару Соломону за дом Божји:
12. Два ступа, и два оглавља округла наврх ступова, и плетенице двије да покривају два оглавља наврх ступова;
13. И четири стотине шипака на двије плетенице, два реда шипака на свакој плетеници, да покривају два оглавља наврх ступова;
14. И начини подножја, и умиваонице начини на подножја;
15. Једно море, и дванаест волова под њим;
16. И лонце и лопате и виљушке, и све справе за њих начини Хирам Авив цару Соломону за дом Господњи од углађене мједи.

17. То је цар саљевао у равни Јорданској у земљи иловачи између Сохота и Саридате.
18. И начини Соломон свега овога посуђа врло много да се није тражило мјера мједи.
19. Начини Соломон и све друге справе за дом Божји, и олтар од злата и столове на којима стајаху хљебови постављени;
20. И свијетњаке са жишцима њиховијем од чистога злата да горе пред светињом над светињама по обичају;
21. И цвијетове и жишке и усекаче од злата; а то злато бијаше веома добро;
22. И ножеве и котлиће и кадионице и клијешта од чистога злата; и врата од дома, врата унутрашња од светиње над светињама, и врата од дома на која се улажаше у цркву бијаху од злата.

5. Освећење храма.

1. И *тако се сврши сав посао што уради Соломон за дом Господњи; и унесе Соломон што бјеше посветио Давид, отац његов, и сребро и злато и судове, и остави у ризницу дома Божијег. [*1 цар 7, 51.]
2. Тада *сабра Соломон старјешине Израиљеве и све главаре племенске, кнезове домова отачких синова Израиљевијех у Јерусалим да пренесу ковчег завјета Господњег из града Давидова, које је Сион. [*1 цар 8, 1-11.]
3. И скупише се к цару сви људи Израиљеви на празник који бива седмога мјесеца.
4. И кад дођоше све старјешине Израиљеве, узеше Левити ковчег.
5. И пренесоше ковчег и шатор од састанка и све судове свете што бјеху у шатору, пренесоше свештеници и Левити.
6. А цар Соломон и сав збор Израиљски који се сабра к њему принесоше пред ковчегом на жртву оваца и говеда толико да се не могаше од мноштва ни избројити ни прорачунати.
7. И унесоше свештеници ковчег завјета Господњег на мјесто његово, у унутрашњи дом, у светињу над светињама, под крила херувимима.
8. Јер херувимима бијаху раширена крила над мјестом гдје ће стајати ковчег и заклањаху херувими ковчег и полуге његове озго.
9. И повукоше му полуге тако да им се крајеви виђаху од ковчега на предњој страни светиње над светињама, али се напоље не виђаху, и осташе ондје до данас.
10. У ковчегу не бјеше ништа осим двије плоче које метну Мојсије на Хориву кад Господ учини завјет са синовима Израиљевијем пошто изидоше из Мисира.
11. А кад свештеници изидоше из светиње, јер свештеници који се нађоше освешташе се не пазећи на ред,
12. *И Левити пјевачи сви, који бијаху уз Асафа и Емана и Једутуна, и синови њихови и браћа њихова, обучени у танко платно, стајаху с кимвалима и псалтирима и с гуслама с источне стране олтару, и с њима сто и двадесет свештеника који трубљаху у трубе, [*1 дн 25, 1.]
13. И кад они који трубљаху у трубе и који пјеваху, сложено једнијем гласом хваљаху и слављаху Господа, и кад подизаху глас уз трубе и кимвале и гусле, хвалећи Господа *да је добар, да је довијека милост његова, тада се напуни облака дом Господњи, [*1 дн 16, 34.]
14. Те не могаху свештеници стајати да служе од облака, јер се славе Господње напуни дом Божји.

6. Молитва Соломонова при освећењу храма.

1. Тада *рече Соломон: Господ је рекао да ће наставати у мраку. [*1 цар 8, 12-53.]
2. А ја сазидах дом теби за стан и мјесто да у њему наставаш довијека.
3. И окренувши се лицем својим, цар благослови сав збор Израиљев, а сав збор Израиљев стајаше.
4. И рече: Благословен да је Господ Бог Израиљев који је говорио својим устима Давиду оцу мојему и испунио руком својом говорећи:
5. Од онога дана кад изведох народ свој из земље Мисирске, не изабрах града међу свијем племенима Израиљевијем да се сазида дом гдје би било име моје, нити изабрах човјека који би био вођ народу мојему Израиљу,
6. Него изабрах Јерусалим да у њему буде име моје, и изабрах Давида да буде над народом мојим Израиљем.
7. *И науми Давид, отац мој, да сазида дом имену Господа Бога Израиљева. [*2 Сам 7, 2.]
8. Али Господ рече Давиду, оцу мојему: Што си наумио сазидати дом имену мојему, добро си учинио што си то наумио.
9. Али нећеш ти сазидати тога дома, него син твој који ће изаћи из бедара твојих, он ће сазидати дом имену мојему.

10. И тако испуни Господ ријеч своју коју је рекао, јер устах на мјесто оца својега Давида и сједох на пријесто Израиљев, као што је рекао Господ, и сазидах овај дом имену Господа Бога Израиљева.
11. И намјестих овдје ковчег у ком је завјет Господњи што је учинио са синовима Израиљевијем.
12. Потом стаде Соломон пред олтар Господњи пред свијем збором Израиљевијем и подиже руке своје.
13. А бјеше начинио Соломон подножје од мједи и метнуо га насред тријема, пет лаката дуго и пет лаката широко, а три лакта високо; па стаде на њ, и клече на кољена пред свијем збором Израиљевијем и подиже руке своје к небу.
14. И рече: Господе Боже Израиљев! Нема Бога таквога какав си ти ни на небу ни на земљи, који чуваш завјет и милост слугама својим, које ходе пред тобом свијем срцем својим;
15. Који си испунио слузи својему Давиду, оцу мојему, што си му рекао; што си устима својим рекао, то си руком својом испунио, као што се види данас.
16. Сада, дакле, Господе Боже Израиљев, држи Давиду, оцу мојему, што си му рекао говорећи: *Неће ти нестати човјека испред мене који би сједио на пријестолу Израиљеву само ако ушчувају синови твоји пут свој ходећи по закону мојему, као што си ти ходио преда мном. [*2 Сам 7, 16.]
17. Сада, дакле, Господе Боже Израиљев, нека се потврди ријеч твоја коју си рекао слузи својему Давиду.
18. Али хоће ли доиста Бог становати с човјеком на земљи? *Ето, небо и небеса над небесима не могу те обухватити, а камоли овај дом што га сазидах. [*2 дн 2, 6.]
19. Али, погледај на молитву слуге својега и на молбу његову, Господе Боже мој, чуј вику и молитву којом ти се данас моли слуга твој.
20. Да буду очи твоје отворене над домом овијем дању и ноћу, над овијем мјестом гдје си рекао да ћеш намјестити име своје, да чујеш молитву којом ће се молити слуга твој на овом мјесту.
21. Чуј молбе слуге својега и народа својега Израиља, којима ће се молити на овом мјесту, чуј с мјеста гдје станујеш, с неба, чуј и смилуј се.
22. Кад ко згријеш ближњему својему, те му се да заклетва да се закуне, и заклетва дође пред твој олтар у овом дому,
23. Ти чуј с неба, и учини, и суди слугама својим плаћајући кривицу и дјела његова обраћајући на његову главу, а правога правдајући и плаћајући му по правди његовој.
24. И кад се разбије пред непријатељем народ твој Израил зато што ти згријеше, па се обрате и даду славу имену твојему и помоле ти се и замоле те у овом дому,
25. Ти чуј с неба, и опрости гријех народу својему Израиљу и доведи их опет у земљу коју си дао њима и оцима њиховијем.
26. Кад се затвори небо, те не буде дажда зато што згријеше теби, па ти се замоле на овом мјесту и даду славу имену твојему и од гријеха се својега обрате, кад их намучиш,
27. Ти чуј с неба и опрости гријех слугама својим и народу својему Израиљу показав им пут добри којим ће ходити, и пусти дажд на земљу своју коју си дао народу својему у наслједство.
28. Кад буде глад у земљи, кад буде помор, суша или медљика, скакавци или гусјенице кад буду, или га стегне непријатељ његов у земљи његовој властитој, или какво год зло и каква год болест,
29. Сваку молбу и сваку молитву која буде од кога год човјека или од свега народа твојега Израиља, ко позна муку своју и бол свој и подигне руке своје у овом дому,
30. Ти чуј с неба, из стана својега, и опрости и подај свакоме по путовима његовијем, што знаш у срцу његову, јер ти сам знаш срца синова човјечијих,
31. Да те се боје ходећи путовима твојим докле су год живи на земљи, коју си дао оцима нашим.
32. И иностранец који није од народа твојега Израиља, него дође из далеке земље имена ради твојега великога и руке твоје крјепке и мишице твоје подигнуте, кад дође и помол се у овом дому,
33. Ти чуј с неба, из стана својега, и учини све за што повиче к теби онај странац да би познали сви народи на земљи име твоје и бојали се тебе као народ твој Израил, и да би знали да је име твоје призвано над овај дом који сазидах.
34. Кад народ твој изиде на војску на непријатеље своје путем којим га пошљеш и помол се окренувши се ка граду овому који си изабрао, и к овому дому који сам сазидао имену твојему,
35. Чуј с неба молбу њихову и молитву њихову и добави им правицу.
36. Кад ти згријеше, јер нема човјека који не гријеш, и разгњевивши се на њих даш их непријатељима, те их заробе и одведу у земљу даљњу или која је близу,
37. Ако се дозову у земљи у коју буду одведени у ропство, и обрате се и стану ти се молити у земљи ропства својега и реку: Сагријешисмо и зло учинисмо и скривисмо;
38. И тако се обрате к теби свијем срцем својим и свом душом својом у земљи ропства својега, у коју буду одведени у ропство, и помол се окренувши се к земљи својој коју си дао оцима

њиховијем, и ка граду који си изабрао, и к дому који сам сазидео имену твојему,
 39. Тада чуј с неба, из стана својега, молбу њихову и молитву њихову, и добави им правичу и
 опрости народу својему што ти буду згријешили.
 40. Тако, Боже мој, нека буду очи твоје отворене и уши твоје пригнуте на молбу у овом мјесту.
 41. И тако, *стани, Господе Боже, на почивалишту својем, ти и ковчег силе твоје; свештеници твоји,
 Господе Боже, нека се обуку у спасење, и свеци твоји нека се радују добру. [*Пс 132, 8-10.]
 42. Господе Боже, немој одвратити лица својега од помазаника својега; опомињи се милости
 обећане Давиду, служи твојему.

7. Соломонова свечана жртва. Господ се други пут јавља Соломону.

1. А кад сврши Соломон молитву, *сиђе огањ с неба и спали жртву паљеницу и друге жртве, и †
 славе Господње напуни се дом, [*3 Мој 9, 24; 1 цар 18, 38; † 2 Мој 40, 32.]
 2. Те не могаху свештеници ући у дом Господњи, јер се славе Господње напуни дом Господњи.
 3. А сви синови Израилјеви видећи гдје сиђе огањ и слава Господња на дом савише се лицем к
 земљи до пода и поклонише се и хвалише Господа, *јер је добар, јер је довијека милост његова. [*Пс
 136, 1.]
 4. *И цар и сав народ принесоше жртве пред Господом. [*1 цар 8, 62, 63.]
 5. И принесе цар Соломон на жртву двадесет и двије тисуће волова и сто и двадесет тисућа оваца,
 и тако посветише дом Божји цар и сав народ.
 6. А свештеници стајаху на служби својој, и Левити са справама за пјесме Господње што их бјеше
 начинио цар Давид да хвале Господа, јер је довијека милост његова, пјесмом Давидовом коју им
 даде; а други свештеници трубљаху у трубе према њима, а сви синови Израилјеви стајаху.
 7. И посвети Соломон средину тријема који је пред домом Господњим, јер ондје принесе жртве
 паљенице и претилину од жртава захвалнијех, јер на мједеном олтару који начини Соломон, не
 моглоше стати жртве паљенице и дари и претилина њихова.
 8. И у то вријеме светкова Соломон светковину седам дана и сав Израил с њим, сабор веома велик
 од Емата до потока Мисирскога.
 9. И у осми дан празноваше празник, јер посвећивање олтара светковаше седам дана, и светковину
 седам дана.
 10. А двадесет трећега дана седмога мјесеца отпусти народ к шаторима њиховијем, и бијаху
 радосни и весели ради добра што учини Господ Давиду и Соломону и Израилу народу својему.
 11. *И сврши Соломон дом Господњи и дом царски, и би срећан у свему што бјеше наумио да
 начини у дому Господњем и у дому свом. [*1 цар 9, 1.]
 12. Потом јави се Господ Соломону ноћу и рече му: Услишио сам молбу твоју *и изабрао сам то
 мјесто да ми буде дом за жртве. [*5 Мој 12, 5; Мк 11, 17.]
 13. Ако затворим небо да не буде дажда, или ако заповједим скакавцима да попасу земљу, или ако
 пустим помор на народ свој,
 14. И понизи се народ мој на који је призвано име моје, и помоле се, и потраже лице моје и
 поврати се од злијех путова својих, и ја ћу тада услишити с неба и опростићу им гријех њихов, и
 исцијелићу земљу њихову.
 15. *И очи ће моје бити отворене и уши моје пригнуте к молитви с тога мјеста. [*2 дн 6, 40.]
 16. Јер сада изабрах и посветих дом тај да буде име моје ту довијека; и биће ту очи моје и срце моје
 вазда.
 17. А ти ако узидеш преда мноме како је ишао Давид отац твој, творећи све што сам ти заповједио и
 држећи уредбе моје и законе моје,
 18. Утврдићу пријесто царства твојега како сам обећао Давиду, оцу твојему, говорећи: Неће ти
 нестати човјека који би владао у Израилу.
 19. Али ако се одвратите и оставите уредбе моје и заповјести моје, које сам вам дао, и отидете и
 станете служити другим боговима и клањати им се,
 20. Тада ћу их истријебити из земље своје коју сам им дао, и овај дом, који сам посветио имену
 својему, одбацићу од себе и учинићу од њега причу и подсмјех међу свијем народима.
 21. И дом овај колико је славан, ко год прође мимо њ, зачудиће му се и рећи ће: *Зашто учини ово
 Господ од ове земље и од овога дома? [*5 Мој 29, 23, 24; Јер 22, 8, 9.]
 22. И одговориће се: Јер оставише Господа Бога отаца својих, који их изведе из земље Мисирске, и
 узеше друге богове и клањаше им се и служише им, зато пусти на њих све ово зло.

8. Соломон подиже градове. Распоред служби при храму. Путовање морем у Офир.

1. А *кад прође двадесет година, у које сазида Соломон дом Господњи и дом свој, [*1 цар 9, 10 и даље.]
2. Погради Соломон градове које му даде Хирам, и насели онуда синове Израиљеве.
3. Потом отиде Соломон на Емат Совски, и освоји га.
4. И сазида Тадмор у пустињи и све градове за житнице сазида у Емату.
5. Сазида и Вет-Орон Горњи и Вет-Орон Доњи, тврде градове, са зидовима, вратима и пријеворницама,
6. И Валат и све градове у којима Соломон имаше житнице, и градове у којима му бијаху кола, и градове у којима бијаху коњици, и што год Соломону би воља зидати у Јерусалиму и на Ливану и у свој земљи царства својега.
7. И сав народ што бјеше остао од Хетеја и од Амореја и од Ферезеја и од Јевеја и од Јевусеја, који не бијаху од Израиља,
8. Од синова њиховијех који бјеху остали иза њих у земљи, којих не потрше синови Израиљеви, њих нагна Соломон да плаћају данак до данашњега дана.
9. А од синова Израиљевијех, којих не учини Соломон робовима за свој посао, него бијаху војници и поглавари над војводама његовијем, и заповједници над колима и коњицима његовијем,
10. Од њих бијаше главнијех настојника, које имаше цар Соломон, двјеста и педесет, који управљаху народом.
11. И кћер Фараонову пресели Соломон из града Давидова у дом који јој сазида, јер рече: Неће сједјети жена моја у дому Давида, цара Израиљева, јер је свети што је дошао у њ ковчег Господњи.
12. Тада приношаше Соломон жртве паљенице Господу на олтару Господњем који начини пред тријемом,
13. *Што требаше од дана на дан приносити, по заповијести Мојсијевој, у суботе и на младине и на празнике, три пута у години, на празник пријеснијех хљебова и на празник седмица и на празник сјеница. [*3 Мој 23; 4 Мој 28, 9, 11, 26.]
14. И постави, по наредби Давида оца својега, редове свештеничке према служби њиховој, и Левитске према дужности њиховој, да хвале Бога и служе пред свештеницима како треба сваки дан, и вратаре по редовима њиховијем над сваким вратима; јер таква бијаше заповијест Давида, човјека Божијега.
15. И не одступише од заповијести цареве за свештенике и Левите ни у чем, ни за ризнице.
16. Тако се сврши све дјело Соломоново од онога дана кад би основан дом Господњи па докле га не доврши, и готов би дом Господњи.
17. Тада отиде Соломон у Есион-Гавер и у Елот на бријегу морском у земљи Едомској.
18. А Хирам посла му по својим слугама лађе и слуге вјеште мору, и отидоше са слугама Соломоновијем у Офир и узеше оданде четири стотине и педесет таланата злата и донесоше цару Соломону.

9. Соломона походи царица Савска и дарује га. Његово богатство и смрт. (в. 1 цар 10, 1-13)

1. А царица Савска чу глас о Соломону, па дође у Јерусалим да испуша Соломона загонеткама са сином пратњом и с камилама које ношаху мириса и злата врло много и драгог камења; и дошавши к Соломону, говори с њим о свему што јој бјеше у срцу.
2. И Соломон јој одговори на све ријечи њезине; не бјеше од цара сакривено ништа што јој не би одговорио.
3. А кад царица Савска видје мудрост Соломонову и дом који бјеше сазидао,
4. И јела на столу његову, и станове слуга његовијех и дворбу дворана његовијех и одијело њихово, и пехарнике његове, и њихово одијело, и његове жртве паљенице које приношаше у дому Господњем, она дође изван себе,
5. Па рече цару: Истина је што сам чула у својој земљи о стварима твојим и о мудрости твојој.
6. Али не хтјех вјеровати што говораху докле не дођем и видим својим очима; а, гле, ни пола ми није казано о великој мудрости твојој; надвисио си глас који сам слушала.
7. Благо људима твојим и благо свијем слугама твојим, који једнако стоје пред тобом и слушају мудрост твоју.
8. Да је благословен Господ Бог твој којему си омилио, те те посади на пријесто свој да царујеш умјесто Господа Бога својега; јер Бог твој љуби Израиља да би га утврдио довијека, зато им постави тебе царем да судиш и дијелиш правичу.
9. Потом даде цару сто и двадесет таланата злата и врло много мириса и драгога камења; нигда више не би таквих мириса какве даде царица Савска цару Соломону.
10. И слуге Хирамове и слуге Соломонове које донесоше злата из Офира, довезоше дрвета

алмутима и драгога камења.

11. И начини цар од тога дрвета алмутима пут у дом Господњи и у дом царев, и гусле и псалтире за пјеваче; нигда се прије нијесу видјеле такве ствари у земљи Јудиној.

12. А цар Соломон даде царици Савској што год зажеље и заиска, осим уздарја за оно што бјеше донијела цару. Потом она отиде и врати се у земљу своју са слугама својим.

13. А злата што дохођаше Соломону сваке године, бјеше шест стотина и шездесет и шест таланата,

14. Осим онога што доношаху трговци и они који продаваху мирисе; и сви цареви Арапски и главари земаљски доносаху Соломону злато и сребро.

15. И начини цар Соломон двјеста штитова од кованог злата, шест стотина сикала кованог злата дајући на један штит,

16. И три стотине малијех штитова од кованог злата, дајући триста сикала злата на један штитић. И остави их цар у дому од шуме Ливанске.

17. И начини цар велик пријесто од слонове кости, и обложи га чистијем златом.

18. А бијаше шест басемака у пријестолу, и подножје од злата састављено с пријестолом, и ручице с обје стране сједишта, и два лава стајаху покрај ручица.

19. И дванаест лавова стајаше на шест басемака отуд и одовуд. Не би такав начињен ни у којем царству.

20. И сви судови из којих пијаше цар Соломон бијаху златни, и сви судови у дому од шуме Ливанске бијаху од чистог злата; од сребра не бјеше ништа; сребро бјеше ништа за времена Соломонова.

21. Јер царева лађе хођаху у Тарсис са слугама Хирамовијем: једанпут у три године враћаху се лађе Тарсиске доносећи злато и сребро, слонове кости и мајмуне и пауне.

22. Тако цар Соломон бијаше већи од свијех царева земаљских богатством и мудрошћу.

23. И сви цареви земаљски тражаху да виде Соломона, да чују мудрост његову коју му даде Господ у срце.

24. И донасаху му сви даре, судове сребрне и судове златне, и хаљине и оружје и мирисе, коње и мазге сваке године.

25. *Тако да имаше Соломон четири тисуће стаја за коње и кола, и дванаест тисућа коњика, које намјести по градовима гдје му бијаху кола и код себе у Јерусалиму. [*2 дн 1, 14-17.]

26. И владаше над свијем царевима од ријеке до земље Филистејске и до међе Мисирске.

27. И учини цар, те у Јерусалиму бјеше сребра као камена, а кедровијех дрва као дивљих смокава које расту по пољу, тако много.

28. И довођаху Соломону коње из Мисира и из свијех земаља.

29. А остала дјела Соломонова, прва и пошљедња, нијесу ли записана у књизи Натана пророка и у пророчанству *Ахије Силомљанина и у утвари Ида видиоца о Јероваму, сину Наватову? [*1 цар 11, 29.]

30. А царова Соломон у Јерусалиму над свијем Израиљем четрдесет година.

31. И почину Соломон код отаца својих, и погребеше га у граду Давида оца његова; а на његово мјесто зацари се Ровоам, син његов.

10. Ровоам постаје цар. Подјела царства на Јудино и Израиљево. (в. 1 цар 12, 1-24)

1. Тада отиде Ровоам у Сихем, јер се ондје скупиле сав Израиљ да га зацаре.

2. А кад чу Јероваам, син Наватов, који бијаше у Мисиру *побјегао онамо од цара Соломона, врати се Јероваам из Мисира. [*1 цар 11, 40.]

3. Јер послаше, те га дозвоаше; и дође Јероваам и сав Израиљ и рекоше Ровоаму говорећи:

4. Твој је отац метнуо на нас тежак јарам; него ти сада олакшај љуту службу оца својега и тешки јарам који је метнуо на нас, па ћемо ти служити.

5. А он им рече: До три дана дођите опет к мени. И народ отиде.

6. Тада цар Ровоам учини вијеће са старцима који стајаше пред Соломоном, оцем његовијем, док бијаше жив, и рече: Како свјетујете да одговорим народу?

7. А они му одговорише говорећи: Ако се удобриш народу и угодиш им и одговориш им лијевијем ријечима, они ће ти бити слуге свагда.

8. Али он остави свјет што га свјетоваше старци, и учини вијеће с младићима који одрастоше с њим и који стајаху пред њим;

9. И рече им: Шта ви свјетујете да одговоримо народу који ми рекоше говорећи: Олакшај јарам који је метнуо на нас твој отац.

10. Тада му одговорише младићи који одрастоше с њим, и рекоше: Овако кажи народу што ти

рече: Отац је твој метнуо на нас тежак јарам, него нам ти олакшај; овако им реци: Мој мали прст дебљи је од бедара оца мојега.

11. Отац је мој метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на ваш јарам; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу вас шибати бодљивијем бичевима.

12. А трећи дан дође Јероваам и сав народ к Ровоаму како им бјеше казао цар рекав: Дођите опет к мени до три дана.

13. И цар им одговори оштро, јер остави цар Ровоам свјет старачки,

14. И одговори им како га свјетоваше младићи говорећи: Мој је отац метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на њ; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу бодљивијем бичевима.

15. И цар се оглуши народа, јер Бог бјеше тако уредио да би потврдио Господ ријеч своју што је рекао преко *Ахије Силомљанина Јеровааму, сину Наватову. [*1 цар 11, 29-31.]

16. А кад видје сав Израил да их се цар оглуши, одговори народ цару говорећи: Какав дио ми имамо с Давидом? Немамо наслједства са сином Јесејевијем. Свак у свој шатор, Израилу! А ти, Давиде, сад гледај своју кућу. Тако отиде сав Израил у шаторе своје.

17. Само над синовима Израилевијем који живљаху по градовима Јудинијем зацари се Ровоам.

18. И цар Ровоам посла Адорама који бијаше над данком, али га синови Израилеви засуше камењем, те погибе. Тада цар Ровоам брже сједе на кола, те побјеже у Јерусалим.

19. Тако отпаде Израил од дома Давидова до данашњег дана.

11. Бог забрањује Ровоаму да ратује с Израилем. Ровоамове тврђаве. Свештеници налазе у њега прибјежиште. Његове жене и дјеца.

1. А *кад дође Ровоам у Јерусалим, сазва дом Јудин и Венијаминов, сто и осамдесет тисућа одабранијех војника, да завојште на Израил да поврате царство Ровоаму. [*1 цар 12, 21-24.]

2. Али дође ријеч Господња Семаји, човјеку Божијему, говорећи:

3. Кажи Ровоаму, сину Соломонову, цару Јудину, и свијем синовима Израилевијем од Јуде и Венијамина, и реци:

4. Овако вели Господ: Не идите и не бијте се с браћом својом, вратите се свако својој кући, јер сам ја наредио тако да буде. И они послушаше ријеч Господњу и вратише се и не идоше на Јероваама.

5. И Ровоам сједе у Јерусалиму, и сазида тврде градове у земљи Јудиној;

6. Сазида Витлејем и Итам и Текују,

7. И Вет-Сур и Сохот и Одолам,

8. И Гат и Марису и Зиф,

9. И Адораим и Лахис и Азику,

10. И Сарају и Ејалон и Хеврон, који су у земљи Јудиној и Венијаминовој тврди градови.

11. А кад утврди те градове, намјести у њима заповједнике, и стаје за жито и за уље и за вино,

12. И у сваком граду шпитова и копаља, и утврди их јако. Тако његов бијаше Јуда и Венијамин.

13. И свештеници и Левити, који бијаху по свему Израилу, сабраше се к њему из свијех крајева својих.

14. Јер оставише Левити подграђа своја и достојања своја, и отидоше у Јудејску и у Јерусалим, *јер их отјера Јероваам и синови његови да не врше службе свештеничке Господу. [*2 дн 13, 9.]

15. *И постави себи свештенике за висине и за ђаволе и за теоце, које начини. [*1 цар 12, 31.]

16. А за њима из свијех племена Израилевијех који управише срце своје да траже Господа Бога Израилева, дођоше у Јерусалим да принесу жртву Господу Богу отаца својих.

17. И тако утврдише царство Јудино, и укријепише Ровоама, сина Соломонова, за три године, јер за те три године хођаху путем Давидовијем и Соломоновијем.

18. А Ровоам се ожени Маелетом, кћерју Јеримота, сина Давидова, и Авихаилом, кћерју Есијава, сина Јесејева,

19. Која му роди синове: Јеуса и Самарију и Зама.

20. А послје ње ожени се Махом, кћерју Авесаломовом, која му роди Авију и Атаја и Зиву и Селомита.

21. А љубљаше Ровоам Маху кћер Авесаломову, већма од свијех жена својих и иноча својих; јер имаше осамнаест жена и шездесет иноча, и роди двадесет и осам синова и шездесет кћери.

22. И Ровоам постави Авију, сина Машина, поглаваром и кнезом над браћом његовом, јер га шћаше поставити царем.

23. И мудро радећи, растури све синове своје по свијем крајевима Јудинијем и Венијаминовијем, по свијем тврдијем градовима, и даде им хране изобила, и доведе им много жена.

12. Ровоама побјеђује Сисак, цар мисирски. Даља владавина и смрт.

1. А кад Ровоам утврди царство и кад осили, *остави закон Господњи и сав Израил с њим. [*1 цар 14, 22-24.]
2. А пете године царовања Ровоамова дође Сисак, цар Мисирски, на Јерусалим, јер згријешисе Господу,
3. С тисућу и двије стотине кола и са шездесет тисућа коњика, и не бјеше броја народу који дође с њим из Мисира, Лувејима, Сухејима и Хусејима.
4. И узе тврде градове Јудине и дође до Јерусалима.
5. Тада дође Семаја пророк к Ровоаму и кнезовима Јудинијем, који се бијаху скупили у Јерусалим од Сисака, и рече им: Овако вели Господ: Ви остависте мене, зато и ја остављам вас у руке Сисаку.
6. Тада се понизише кнезови Израилеви и цар, и рекоше: Праведан је Господ.
7. А кад их видје Господ гдје се понизише, дође ријеч Господња Семаји говорећи: Понизише се, нећу их потрти, него ћу им сада дати избављење, и неће се излити јарост моја на Јерусалим преко Сисака.
8. Него ће му бити слуге да познаду шта је мени служити, шта ли служити царствима земаљским.
9. И тако дође Сисак, цар Мисирски, у Јерусалим и узе благо дома Господњег и благо дома царева, све то узе; узе и штитове златне које бјеше начинио Соломон;
10. И на њихово мјесто начини цар Ровоам штитове од мједи и предаде их старјешинама над стражарима који чувају врата дома царева.
11. И кад иђаше цар у дом Господњи, долажаху стражари и ношаху их, а послје их опет остављаху у ризницу стражарску.
12. Што се дакле понизи, одврати се од њега гњев Господњи, и не затре га сасвијем, јер још у Јуди бјеше добра.
13. И утврди се цар Ровоам у Јерусалиму, и царова; јер бијаше Ровоаму четрдесет и једна година кад се зацари, и седамнаест година царова у Јерусалиму граду, који изабра Господ између свијех племена Израилевијех да ондје намјести име своје. А матери његовој бјеше име Нама, Амонка.
14. Али он чињаше зло, јер не управи срца својега да тражи Господа.
15. Али дјела Ровоамова, прва и пошљедња, нијесу ли записана у књизи пророка Семаје и видиоца *Ида, гдје се казују кољена а и ратови који бијаху једнако међу Ровоамом и Јеровоамом? [*2 дн 13, 22.]
16. И почину Ровоам код оца својих, и би погребен у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Авија син његов.

13. Јудин цар Авија побјеђује Јеровоама Израилевог.

1. Године *осамнаесте царовања Јеровоамова зацари се Авија над Јудом. [*1 цар 15, 1-8.]
2. Три године царова у Јерусалиму. Матери му бјеше име Михаја, кћи Урилова, из Гаваје. А бијаше рат између Авије и Јеровоама.
3. И Авија изиде на бој с храбром војском, четири стотине тисућа изабранијех војника; а Јеровоам уврста према њему војску, осам стотина тисућа изабранијех храбријех војника.
4. И ста Авија наврх брда Семарајима у гори Јефремовој, и рече: Чујте ме, Јеровоаме и сав Израилу!
5. Не требаше ли вам знати да је Господ Бог Израилев предао Давиду царство над Израилем довијека, њему и синовима његовијем, завјетом осољенијем?
6. Али уста Јеровоам, син Наватов, слуга Соломона, сина Давидова, и одврже се од господара својега.
7. И скупише се к њему људи празнови и неваљалци, и одапријеше се Ровоаму, сину Соломонову, који бијаше дијете и страшљива срца, те им се не одаприје.
8. Па ви сад велите да се опрете царству Господњему, које је у руку синова Давидовијех, јер вас је много и имате код себе златне теоце *које вам је начинио Јеровоам да су вам богови. [*1 цар 12, 28.]
9. *Нијесте ли отјерали свештенике Господње, синове Аронове, и Левите? И начинили себи свештенике као народи по другим земљама? Ко год дође да му се посвете руке с телетом и са седам овнова, постаје свештеник онима који нијесу богови.
10. Али с нама је Господ Бог, нити смо га оставили, а свештеници који служе Господу јесу синови Аронови, и Левити раде свој посао;
11. И пале Господу жртве паљенице свако јутро и свако вече, и каде мирисима, и хљебови постављени стоје на чистом столу, и пале се свако вече жишци на златном свијетњаку; јер држимо што је Господ Бог наш наредио, а ви га остависте,

12. Зато, ево, с нама је напријед Бог и свештеници његови *и трубе гласне да трубе противу вас. Синови Израиљеви, не војујте на Господа Бога отаца својих, јер нећете бити срећни. [*4 Мој 10, 3-8.]
13. Али Јеровоам заведе засједу да им зађу за леђа, и тако Јудејцима бијаху спријед једни, а с леђа засједа.
14. И кад се обазреше Јудејци, а то бој и спријед и састраг, те повикаше ка Господу, свештеници затрубише у трубе.
15. И народ Јудин опет повика, и кад викаше народ Јудин, разби Бог Јеровоама и свега Израиља пред Авијом и Јудом.
16. И побјегоше синови Израиљеви од Јуде, и даде их Бог њима у руке.
17. И поби их љуто Авија и народ његов, и паде од Израиља побијенијех пет стотина тисућа одабранијех људи.
18. Тако бише покорени синови Израиљеви у то вријеме, а синови Јудини осилише, јер се поуздаше у Господа Бога отаца својих.
19. И Авија погјера Јеровоама, и узе му градове Ветил и села његова, и Јесану и села њезина, и Ефрон и села његова.
20. И Јеровоам се више не опорави за живота Авијина; и удари га Господ, те умрије.
21. А Авија утврди се, и узе четрнаест жена, и роди двадесет и два сина и шеснаест кћери.
22. А остала дјела Авијина и путови његови и бесједе његове записане су у књизи пророка *Ида. [*2 дн 12, 15.]

14. Јудин цар Аса обара идоле и побјеђује Етиопљане.

1. А кад почину Авија код отаца својих и погребеше га у граду Давидову, зацари се на његово мјесто Аса, син његов. За његова времена почину земља десет година.
2. И чињаше *Аса што је добро и право пред Господом Богом његовијем. [*1 цар 15, 9-12.]
3. Јер обори олтаре туђе и висине, и изломи ликове њихове и исијече лугове њихове.
4. И заповједи синовима Јудинијем да траже Господа Бога отаца својих и да извршују закон и заповијест његову.
5. Обори по свијем градовима Јудинијем висине и сунчане ликове, и почину царство за његова времена.
6. И сазида тврде градове у земљи Јудиној, јер земља бијаше у миру, нити бјеше рата с њим онијех година, јер му Господ даде мир.
7. И рече Јуди: Да сазидамо ове градове и да их опашемо зидом и кулама и вратима и пријеворницама док је земља наша; јер тражимо Господа Бога својега, тражисмо га и даде нам мир одсвуда. И тако зидаше, и бише срећни.
8. И имаше Аса војске триста тисућа од Јуде са штитовима и копљима, а од Венијамина двјеста и осамдесет тисућа са штитовима и луковима. Сви бијаху храбри војници.
9. И изиде на њих Зара Етиопљанин с тисућу тисућа војске и с триста кола, и дође до Марисе.
10. И Аса изиде преда њ; и уврсташе се војске у долини Сефати код Марисе.
11. И завапи Аса ка Господу Богу својему говорећи: Господе, *теби је ништа помоћи множини или нејакому; помози нам, Господе Боже наш, јер се у те уздамо, и у твоје име дођосмо на ово мноштво. Господе, ти си Бог наш, не дај да може што на те човјек. [*1 Сам 14, 6.]
12. И разби Господ Етиопљане пред Асом и пред Јудом, и побјегоше Етиопљани.
13. И тјера их Аса и народ који бијаше с њим све до Герара. И попадале Етиопљани да их ниједан не оста жив, јер се сатрше пред Господом и пред војском његовом; и они однесоше плијен велик веома.
14. И побише све градове око Герара, јер дође на њих страх Господњи, и оплијенише све оне градове, јер бијаше у њима много плијена.
15. Побише и по становима пастирским људе, и одведоше много оваца и камила; и вратише се у Јерусалим.

15. Предсказање Азаријино. Цар Аса наставља истребљење идолопоклонства. Обнова савеза са Господом.

1. Тада дух Божји дође на Азарију, сина Одидова,
2. Те отиде пред Асу и рече му: Чујте ме, Асо и све племе Јудино ц Венијаминово! Господ је с вама, јер сте ви с њим; и ако га устражите, наћи ћете га; ако ли га оставите, и он ће вас оставити.
3. *Дуго је Израил без правога Бога и без свештеника учитеља, и без закона. [*Ос 3, 4.]
4. А да су се у невољи својој обратили ка Господу Богу Израиљеву и *тражили га, нашли би га. [*Јер 29, 13, 14.]

5. Али у ово вријеме не може се на миру одлазити ни долазити; јер је немир велик међу свијем становницима земаљским;
6. И потиру народ један други, и градови један други, јер их Бог смете свакојаким невољама.
7. Зато ви будите храбри и немојте да вам клону руке, јер има плата за ваш труд.
8. А кад чу Аса те ријечи и пророштво пророка Одида, охрабри се и истријеби гадне богове из све земље Јудине и Венијаминове и из градова које бјеше узео у гори Јефремовој, и понови олтар Господњи који бијаше пред тријемом Господњим.
9. Потом сазва све племе Јудино и Венијаминово и дошљаке који бијаху код њих од Јефрема и Манасије и Симеона, јер их много пребеже к њему из народа Израилјева кад видјеше да је Господ Бог његов с њим.
10. И искупише се у Јерусалим трећег мјесеца петнаесте године царовања Асина.
11. И у онај дан принесосе Господу жртве од плијена који догнаше, седам стотина волова и седам тисућа оваца.
12. И ухватише вјеру да траже Господа Бога отаца својих свијем срцем својим и свом душом својом;
13. А ко год не би тражио Господа Бога Израилјева, да се погуби, био мали или велики, човјек или жена.
14. И заклеше се Господу гласом великим и уз кликовање и уз трубе и рогове.
15. И радоваше се сав народ Јудин због те заклетве, јер из свега срца својега заклеше се, и од све воље своје тражише га и нађоше га; и *Господ им даде мир одсвуда. [*2 дн 14, 5, 6; 20, 30]
16. *Још и Маху, матер своју, сврже Аса с власти, јер бјеше начинила у луту идола; и Аса обали идола њезина и изломи га и сажеже на потоку Кедрону. [*1 цар 15, 13.]
17. Али висине не бише оборене у Израилу, али срце Асино бјеше право свега вијека његова.
18. И унесе у дом Божји што бјеше посветио отац његов и што бјеше сам посветио, сребро и злато и судове.
19. И не би рата до тридесет пете године царовања Асина.

16. Аса се, кад му запријети Васа, цар Израилев, гријеши о Господа и његовога пророка. Смрт његова.

1. Године тридесет шесте царовања Асина изиде *Васа, цар Израилев, на Јуду и стаде зидати Раму да не да никому отићи к Аси, цару Јудину, ни од њега доћи. [*1 цар 15, 17-24.]
2. Тада узе Аса сребро и злато из ризница дома Господњег и дома царева, и посла Вен-Ададу, цару Сирском, који живљаше у Дамаску, и поручи:
3. Вјера је између мене и тебе, између оца мојега и оца твојега, ево, шаљем ти сребра и злата, хајде поквари вјеру коју имаш с Васом, царем Израилевијем, еда би отишао од мене.
4. И послуша Вен-Адад цара Асу, и посла војводе своје на градове Израилеве, и освојише Ијон и Дан и Авел-Мајим и све градове Нефталимове у којима бијаху житнице.
5. А кад Васа то чу, преста зидати Раму и остави дјело своје.
6. Тада цар Аса узе сав народ Јудин, те однесосе камење из Раме и дрво, чим зидаше Васа, и од њега сазиде Гавају и Миспу.
7. А у то вријеме дође Ананије видјелац к Аси, цару Јудину, и рече му: *Што си се поуздао у цара Сирскога, а нијеси се поуздао у Господа Бога својега, зато се војска цара Сирскога измаче из твојих руку. [*Јер 17, 5.]
8. *Нијесу ли Етиопљани и Лувеји имали велике војске с врло много кола и коњика? Па кад си се поуздао у Господа даде ти их у руке. [*2 дн 14, 9.]
9. Јер очи Господње гледају по свој земљи да би показивао силу своју према онима којима је срце цијело према њему. Лудо си у том радио; зато ће одселе бити ратови на те.
10. Тада се Аса разгневи на пророка *и врже га у тамницу, јер се расрди на њ за то; и потлачи Аса неке из народа у то вријеме. [*2 дн 18, 26; Мт 14, 3.]
11. Али, гле, *дјела Асина, прва и пошљедња, ено записана су у књизи о царевима Јудинијем и Израилевијем. [*1 цар 15, 23.]
12. И разбоље се Аса тридесет девете године царовања својега од ногу, и болест његова би врло тешка, али ни у болести својој не тражи Господа него љекаре.
13. И тако почину Аса код отаца својих, и умрије четрдесет прве године царовања својега.
14. И погребосе га у гробу његову, који ископа себи у граду Давидову, и метнуше га на постељу коју бјеше напунио мирисавијех ствари и масти зготовљенијех вјештином апотекарском, и *спалише му их врло много. [*2 дн 21, 19; Јер 34, 5.]

17. Благочестива и благословена влада Јудиног цара Јосафата.

1. Тада се зацари *Јосафат, син његов, на његово мјесто, и укрепи се на Израиља. [*1 цар 15, 24.]
2. И понамјешта војску по свијем тврдијем градовима Јудинијем, и понамјешта страже по земљи Јудиној и по градовима Јефремовијем, које задоби Аса, отац његов.
3. И бијаше Господ с Јосафатом, јер хођаше правијем путовима Давида, оца својега, и не тражаше Вала.
4. Него Бога оца својега тражаше и по заповијестима његовијем хођаше, и не чињаше као синови Израиљеви.
5. Зато утврди Господ царство у руци његовој, и сав народ Јудин даваше даре Јосафату, *те имаше велико благо и славу. [*2 дн 18, 1.]
6. И срце се његово ослободи на путовима Господњим, те још обори висине и лугове у Јудеји.
7. И треће године свога царовања посла кнезове своје Вен-Аила и Овадију и Захарију и Натанаила и Михеју да уче по градовима Јудинијем;
8. И с њима Левите: Семају и Натанију и Зевадију и Асаила и Семирамота и Јонатана и Адонију и Товију и Тов-Адонију, Левите, и с њима Елисаму и Јорама, свештенике.
9. И учаху по Јудеји имајући при себи књигу закона Господњег и прохођаху све градове Јудине учећи народ.
10. И дође страх Господњи на сва царства по земљама око Јуде, те не војеваше на Јосафата.
11. И сами Филистеји доношаху Јосафату даре и данак у новцу; и Арапи догоњаху му стоку, по седам тисућа и седам стотина овнова и по седам тисућа и седам стотина јараца.
12. Тако напредоваше Јосафат и подиже се веома; и сазида у Јудеји куле и градове за житнице.
13. И имаше много добра по градовима Јудинијем, и војника, храбријех јунака у Јерусалиму.
14. А ово је број њихов по домовима отаца њиховијех; од Јуде тисућници: Адна, војвода, с којим бијаше три стотине тисућа храбријех јунака.
15. А за њим Јоанам, војвода, с којим бијаше двјеста и осамдесет тисућа;
16. А за њим Амасија, син Зихријев, који се драговољно даде Господу, и с ким бијаше двјеста тисућа храбријех јунака.
17. А од Венијамина: храбри јунак Елијада, с којим бијаше двјеста тисућа наоружанијех луком и штитом;
18. А за њим Јозавад, с којим бијаше сто и осамдесет тисућа наоружанијех за бој.
19. Ови служаху цару осим онијех које понамјешта цар по тврдијем градовима у свој земљи Јудиној.

18. *Поход Јосафатов са Ахавом на Сиријце. Михеј предсказује пропаст. Ахавова погибао. (уп. 1 цар 22)*

1. И Јосафат, *имајући велико благо и славу, опријатељи се с Ахавом. [*2 дн 17, 5.]
2. И послије неколико година отиде к Ахаву у Самарију; и накла му Ахав много оваца и волова и народу који бијаше с њим, и наговараше га да пође на Рамот Галадски.
3. И рече Ахав, цар Израиљев, Јосафату, цару Јудину: Хоћеш ли ићи са мном на Рамот Галадски? А он рече: Ја као ти, народ мој као твој народ; хоћемо с тобом на војску.
4. Још рече Јосафат цару Израиљеву: Питај данас шта ће Господ рећи.
5. Тада сазва цар Израиљев пророке своје, четири стотине људи, и рече им: Хоћемо ли ићи на војску на Рамот Галадски, или ћу се оканити? А они рекоше: Иди, јер ће га Господ дати у руке цару.
6. А Јосафат рече: Има ли ту још који пророк Господњи да га питамо?
7. А цар рече Јосафату: Има још један човјек преко којег бисмо могли упитати Господа; али ја мрзим на њ, јер ми не прориче добра него свагда зло; то је Михеја, син Јемлин. А Јосафат рече: Нека цар не говори тако.
8. Тада цар Израиљев дозва једнога дворанина и рече му: Брже доведи Михеју, сина Јемлина.
9. А цар Израиљев и Јосафат, цар Јудин, сјеђаху сваки на свом пријестолу обучени у царске хаљине, сјеђаху на пољани код врата Самаријских, и сви пророци пророковаху пред њима.
10. И Седекија, син Хананин, начини себи гвоздене рогове и рече: Овако вели Господ: Овијем ћеш бити Сирце докле их не истријебиш.
11. Тако и сви пророци пророковаху говорећи: Иди на Рамот Галадски и бићеш срећан, јер ће га Господ предати цару у руке.
12. А посланик који отиде да дозове Михеју, рече му говорећи: Ево, пророци проричу сви једнијем гласом добро цару; нека и твоја ријеч буде као њихова, и говори добро.
13. А Михеја рече: Тако да је жив Господ, говорићу оно што рече Бог мој.
14. И кад дође к цару, рече му цар: Михеја! Хоћемо ли ићи на војску на Рамот Галадски, или ћу се

оканити? А он рече: Идите, бићете срећни, и даће вам се у руке.

15. А цар му рече: Колико ћу те пута заклињати да ми не говориш него истину у име Господње?

16. Тада рече: Видио сам сав народ Израиљев разасут по планинама као овце које немају пастира, јер рече Господ: Ови немају господара, нека се врате свако својој кући с миром.

17. Тада рече цар Израиљев Јосафату: Нијесам ли ти рекао да ми неће пророковати добра него зло?

18. А Михеја рече: Зато чујте ријеч Господњу; видјех Господа гдје сједи на пријестолу свом, а сва војска небеска стајаше му с десне и с лијеве стране;

19. И Господ рече: Ко ће преварити Ахава, цара Израиљева, да отиде и падне код Рамота Галадскога? Још рече: Један рече ово, а други оно.

20. Тада изиде један дух и ставши пред Господа, рече: Ја ћу га преварити. А Господ му рече: Како?

21. Одговори: Изићи ћу и бићу лажљив дух у устима свијех пророка његовијех. А Господ му рече: Преварићеш га и надвладаћеш, иди учини тако.

22. Зато сада, ето, Господ је метнуо лажљив дух у уста тијем пророцима твојим; а Господ је изрекао зло по те.

23. Тада приступи Седекија, син Хананин, и удари Михеју по образу говорећи: Којим је путем отишао дух Господњи од мене да говори с тобом?

24. А Михеја му рече: Ето, видјећеш у онај дан кад отидеш у најтајнију клијет да се сакријеш.

25. Тада цар Израиљев рече: Ухватите Михеју и одведите га к Амону, заповједнику градском, и к Јоасу, сину цареву.

26. И реците им: Овако вели цар: *Метните овога у тамницу, а дајите му по мало хљеба и по мало воде докле се не вратим у миру. [*2 дн 16, 10.]

27. А Михеја рече: Ако се вратиш у миру, није Господ говорио преко мене. Још рече: Чујте, сви народи!

28. И отиде цар Израиљев с Јосафатом, царем Јудинијем, на Рамот Галадски.

29. И рече цар Израиљев Јосафату: Ја ћу се преобући кад пођем у бој, а ти обуци своје одијело. И преобуче се цар Израиљев, и отидоше у бој.

30. А цар Сирски заповједи војводама од кола својих говорећи: Не ударајте ни на малог ни на великог, него на самога цара Израиљева.

31. А кад војводе од кола видјеше Јосафата, рекоше: То је цар Израиљев. И окренуше се на њ да ударе. Али Јосафат повика, и Господ му поможе; и одврати их Бог од њега.

32. Јер видјевши војводе од кола да није цар Израиљев, одступише од њега.

33. А један застријели из лука нагоном и устријели цара Израиљева гдје спуча оклоп. А он рече својему возачу: Савиј руком својом и извези ме из боја, јер сам рањен.

34. И бој би жесток онога дана, а цар Израиљев заоста на колима својим према Сирцима до вечера, и умрије о сунчаном заходу.

19. Јосафат покаран од видјеоца Јуја због пријатељства с Ахавом; враћа народ Господу и уређује судство.

1. А кад се Јосафат, цар Јудин, враћаше с миром кући својој у Јерусалим,

2. Изиде преда њ Јуј, син Ананијев, видјелац, и рече Јосафату: Безбожнику ли помажеш, и оне који мрзе на Господа љубиш? Зато се подигао на те гњев Господњи.

3. Али се *нашло добра на теби што си истријебио лугове из земље и што си управлио срце своје да тражиш Бога. [*2 дн 17, 4, 6.]

4. Потом Јосафат сјећаше у Јерусалиму, и опет прође по народу од Вирсавеје до горе Јефремове, и поврати их ка Господу Богу отаца њиховијех.

5. И постави судије у земљи по свијем тврдијем градовима Јудинијем, у сваком граду.

6. И рече судијама: Гледајте шта ћете радити, јер нећете судити за човјека него за Господа, који је с вама кад судите.

7. Зато нека буде *страх Господњи у вама; пазите и радите, † јер у Господа Бога нашега нема неправде, нити гледа ко је ко, нити прима поклона. [*2 Мој 18, 21; † 5 Мој 10, 17; Рим 2, 11.]

8. Такођер и у Јерусалиму постави Јосафат од Левита и свештеника и главара домова отачких у Израиљу за судове Господње и за распре; јер долажаху опет у Јерусалим.

9. И заповједи им говорећи: Тако радите у страху Господњем, вјерно и цијела срца.

10. И у свакој парници која дође к вама од браће ваше што сједе по градовима својим, да расудите између крви и крви, између закона и заповијести, између уредаба и судова, обавијестите их да не би гријешили Господу, да не би дошао гњев његов на вас и на браћу вашу; тако чините, те нећете згријешити.

11. И, ево, Амарија, поглавар свештенички, биће над вама у свијем пословима Господњим, а Завдија, син Исмаилов, вођ дома Јудина у свијем пословима царским; такођер Левити управитељи биће уз вас. Будите слободни, и радите, и Господ ће бити с добријем.

20. *Јосафатова побједа над Амонцима и Моавцима. Његов савез са Израилевим царем Охозиијом.*

1. А послије тога синови Моавови и синови Амонови и с њима који живе међу синовима Амоновијем, дођоше да војују на Јосафата.
2. И дођоше те јавише Јосафату говорећи: Иде на те велико мноштво испреко мора, из Сирије; и ено их у Асасон-Тамару, а то је Ен-Гад.
3. А Јосафат се уплаши и обрати лице своје да тражи Господа, и огласи пост по свој земљи Јудиној.
4. И скупише се сви синови Јудини да траже Господа, и из свијех градова Јудинијех дођоше да траже Господа.
5. Тада стаде Јосафат у збору Јудину и Јерусалимском у дому Господњем пред тријемом новијем,
6. И рече: Господе Боже отаца наших! Нијеси ли ти Бог на небу и владаш свијем царствима народнијем? *Није ли у твојој руци моћ и сила да ти нико не може одољети? [*1 дн 29, 12.]
7. Нијеси ли ти, Боже наш, одагнао становнике ове земље испред народа својега Израиља, и дао је навјек сјемењу Аврама, пријатеља својега?
8. Те се населише у њој и саградише ти у њој светињу за име твоје говорећи:
9. *Кад нас задеси какво зло, мач освјетни или помор или глад, стаћемо пред овим домом и пред тобом, јер је име твоје у овом дому, и вапићемо теби у невољи својој, услиши и избави. [*2 дн 6, 28-30.]
10. А сад, ево, синови Амонови и Моавови и они из горе Сира, *кроз које нијеси дао синовима Израилевијем проћи кад иђаху из земље Мисирске, него их обидоше и не истријебише; [*5 Мој 2, 4, 9, 19.]
11. А, ево, они нам враћају дошавши да нас истјерају из нашљедства твојега, које си нам предао.
12. Боже наш, зар им нећеш судити? Јер у нама нема снаге да се опремо томе мноштву великом, које иде на нас, нити ми знамо што бисмо чинили, него су очи наше упрте у те.
13. А сви синови Јудини стајаху пред Господом, и дјеца њихова, жене њихове и синови њихови.
14. Тада сиђе дух Господњи усред збора на Јазила, сина Захарије, сина Венаје, сина Јеила, сина Матанијина, Левита између синова Асафовијех,
15. И рече: Слушајте, сви синови Јудини и Јерусалимљани, и ти царе Јосафате, овако вам вели Господ: *Не бојте се и не плашите се тога мноштва великога, јер није ваш рат него Божји. [*2 Мој 14, 14.]
16. Сјутра изидите на њих; они ће поћи уз брдо Зис, и наћи ћете их на крају потока према пустињи Јеруилу.
17. Не треба вида се бијете у овом боју; поставите се, стојте, па гледајте како ће вас избавити Господ, Јудо и Јерусалиме! Не бојте се и не плашите се, сјутра изидите пред њих, и Господ ће бити с вама.
18. Тада се Јосафат сави лицем к земљи, и сви Јудејци и Јерусалимљани падоше пред Господом, и поклонише се Господу.
19. А Левити од синова Катовијех и од синова Корејевијех усташе, те хвалише Господа Бога Израилева гласом веома високим.
20. А ујутру уставши рано, изидоше у пустињу Текујску; а кад излажаху, стаде Јосафат и рече: Чујте ме, Јудејци и Јерусалимљани: Вјерујте Господу Богу својему и бићете јаки, вјерујте пророцима његовијем и бићете срећни.
21. И тако договорив се с народом, постави пјеваче Господње да хвале свету красоту идући пред војском и говорећи: Хвалите Господа, јер је довијека милост његова.
22. А кад почеше пјесму и хвалу, *обрати Господ засједу на синове Амонове и синове Моавове и на оне из горе Сира, који изидоше на Јуду, те се разбише. [*1 Сам 14, 20.]
23. Јер синови Амонови и Моавови усташе на оне из горе Сира да их побију и потру; и кад побише оне из горе Сира, ударише једни на друге, те се потрше.
24. А кад Јуда дође до стражаре према пустињи и погледа на мноштво, а то мртва тјелеса леже по земљи, и ниједан не бјеше остао жив.
25. Зато дође Јосафат с народом својим да покупе плијен; и нађоше код њих много блага и драгоценијех накита на мртвацима, и наплијенише да већ не могоше носити; три дана купише плијен, јер га бјеше много.
26. А четврти дан скупише се у Долини благословној, јер ондје благословише Господа; зато се прозва мјесто Долина Благословена до данас.

27. Потом окренуше сви Јудејци и Јерусалимљани и Јосафат пред њима да се врате у Јерусалим с весељем, јер их овесели Господ непријатељима њиховијем.
28. И дођоше у Јерусалим са псалтирима и гулама и трубама у дом Господњи.
29. И страх Божји дође на сва царства земаљска кад чуше да је Господ војевао на непријатеље Израилеве.
30. И тако се смири царство Јосафатово, *јер му Бог његов даде мир одсвуда. [*2 дн 15, 15.]
31. *И цароваше Јосафат над Јудом; тридесет и пет година бијаше му кад поче царовати, и царова двадесет и пет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Азува, кћи Силејева. [*1 цар 22, 41-50.]
32. И хођаше путем оца својега Асе, нити зађе с њега, чинећи што је право пред Господом.
33. Али висине не бише оборене, јер још не бјеше народ управио срца својега к Богу отаца својих.
34. А остала дјела Јосафатова, прва и пошљедња, ено, записана су у књизи Јуја, сина Ананијева, која је стављенау књигу о царевима Израилевијем.
35. Потом здружи се Јосафат, цар Јудин, с *Охозијом, царем Израилевијем, који чињаше безакоња. [*1 цар 22, 52-54.]
36. А здружи се с њим зато да начине лађе да иду у Тарсис; и начинише лађе у Есион-Гаверу.
37. Тада пророкова Елијезер, син Додавин, из Марисе за Јосафата говорећи: Што си се здружио с Охозијом, зато Господ разметну дјела твоја. И разбише се лађе и не могоше ићи у Тарсис.

21. Безбожна владавина Јорама Јудиног; Едом се одмеће; предсказање пророка Илије; смрт Јорамова. (уп. 1 цар 22, 51; 2 цар 8, 16-22)

1. Потом почину Јосафат код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Јорам, син његов.
2. А браћа му, синови Јосафатови, бијаху: Азарија и Јехило и Захарија и Азарија и Михаило и Сефатија; ти сви бијаху синови Јосафата, цара Израилева.
3. И отац им даде велике дарове, сребра и злата и заклада с тврдијем градовима у земљи Јудиног; царство, пак, даде Јораму, јер бјеше првенац.
4. А Јорам ступив на царство оца својега и утврдив се, поби сву браћу своју мачем и неке кнезове Израилеве.
5. Имаше Јорам тридесет и двије године кад се зацари, и царова осам година у Јерусалиму.
6. И хођаше путем царева Израилевијех, као што чињаше дом Ахавов, јер се ожени кћерју Ахавовом; и чињаше што је зло пред Господом.
7. *Али Господ не хтје затрти дома Давидова због завјета који учини с Давидом и што му бјеше рекао да ће дати видјело њему и синовима његовијем увијек. [*2 Сам 7, 12; 1 цар 11, 36; Пс 132, 11.]
8. За његова времена одврже се Едом да не буде под Јудом, и поставише себи цара.
9. Зато отиде Јорам с војводама својим и са свијем колима својим; и уста ноћу, те поби Едомце који га бијаху опколили, и заповједнике од кола.
10. Ипак се одвргоше Едомци да не буду под Јудом до данас. У исто вријеме одврже се и Ливна да не буде под њим, јер остави Господа Бога отаца својих.
11. Још и висине начини по брдима Јудинијем, и наведе на прељубу Јерусалимљане и преласти Јуду.
12. Тада му дође књига од Илије пророка, гдје му говораше: Овако вели Господ Бог Давида оца твојега: Што нијеси ходио путовима Јосафата, оца својега, и путовима Асе, цара Јудина,
13. Него си ходио путем царева Израилевијех и навео си на прељубу Јуду и Јерусалимљане, као што је дом Ахавов навео на прељубу Израиља, и још си побио браћу своју, дом оца својега, боље од себе,
14. Ево, Господ ће ударити великим злом народ твој и синове твоје и жене твоје и све што имаш.
15. И ти ћеш боловати тешко, од болести у цријевима, да ће ти цријева изаћи од болести, која ће трајати двије године.
16. И тако подиже Господ на Јорама дух Филистејима и Арапима који живе од Етиопљана.
17. И они, дошавши на земљу Јудину, продријеше у њу и однесоше све благо што се нађе у дому цареву, и синове његове и жене његове, да му не оста ниједан син осим Јоахаза, најмлађега сина његова.
18. И послје свега тога удари га Господ болешћу у цријевима, којој не бјеше лијека.
19. И дан по дан пролажаше, и кад се навршише двије године, изидоше му цријева с болешћу и умрије од тешких болова, и народ му не пали мириса *као што је чинио оцима његовијем. [*2 дн 16, 14.]

20. Имаше тридесет и двије године кад поче царовати, и царова осам година у Јерусалиму, и премину да нико не жаљаше за њим; и погребеше га у граду Давидову, али не у гробу царском.

22. *Охозиијина рђава владавина и пропаст. Освета његове мајке Готолије. (уп. 2 цар 8, 25-29)*

1. А Јерусалимљани зацарише на његово мјесто Охозиију, најмлађега сина његова, јер старије све поби чета која дође с Арапима у око; и тако Охозиија, син Јорамов, поста цар Јудин.
2. Имаше Охозиија четрдесет и двије године кад поче царовати, и царова годину дана у Јерусалиму. Матери му бјеше име Готолија, кћи Амријева.
3. И он хођаше путовима дома Ахавова, јер га мати наговараше на зла дјела.
4. И чињаше што је зло пред Господом као дом Ахавов; јер му они бијаху савјетници по смрти оца његова на погибао његову.
5. И по њихову свјету ходећи, изиде с Јорамом, сином Ахавовијем, царем Израилевијем, на војску на Азаила, цара Сирскога, у Рамот Галадски; и ондје Сирци ранише Јорама.
6. А он се врати да се лијечи у Језраелу од рана које му задаше у Рами, кад се бијаше с Азаилом, царем Сирским. А Азарија, син Јорамов, цар Јудин, дође у Језраел да види Јорама, сина Ахавова, јер бијаше болестан.
7. Али бијаше од Бога на пропаст Охозиији што дође к Јораму; јер дошав отиде с Јорамом на Јуја, сина Нимсијина, *којега Господ помаза да истријеби дом Ахавов. [*2 цар 9, 6.]
8. *Јер кад Јуј извршиваше освету на дому Ахавову, нађе кнезове Јудине и синове браће Охозиијине, који служашу Охозиији, и погуби их. [*2 цар 10, 13, 12-14.]
9. *Потом потражи Охозиију, и ухватише га кад се кријаше у Самарији, и доведавши га к Јују, погубише га, и погребеше га; јер рекоше: Син је Јосафата који је тражио Господа свијем срцем својим. И тако не би никога од дома Охозиијина који би могао бити цар. [*2 цар 9, 27-29.]
10. Зато *Готолија, мати Охозиијина, видјевши да јој син погибе, уста и поби све царско сјеме дома Јудина. [*2 цар 11, 1.]
11. Али Јосавета, кћи царева, узе Јоаса, сина Охозиијина, и украде га између синова царевих које убијашу; и сакри га с дојкињом његовом у ложницу. И тако Јосавета, кћи цара Јорама, жена Јодаја свештеника, сакри га од Готолије, јер бијаше сестра Охозиијина, те га не уби.
12. И бијаше с њима сакривен у дому Божијем шест година; а Готолија цароваше у земљи.

23. *Свештеник Јодај помазује Јоаса за цара; Готолија погубљена и раскопан дом Валов.*

1. А *седме године ослободи се Јодај, и узе к себи стотинике Азарију, сина Јероамова, и Исмаила, сина Јоананова, и Азарију, сина Овидова, и Масију, сина Адајева, и Елисафата, сина Зихријева, и ухвати вјеру с њима, [*2 цар 11, 4 и даље.]
2. Те пролазећи земљу Јудину, сабраше Левите из свијех градова Јудинијех и главаре породица отачких у Израилу, и дођоше у Јерусалим.
3. И сав збор учини вјеру у дому Божијем с царем; и Јодај им рече: Ево, син ће царев царовати, као што је рекао Господ за синове Давидове.
4. Ово учините: Трећина вас који долазите у суботу између свештеника и Левита нека буду вратари на прагу;
5. А друга трећина нека буде у царском двору; а остала трећина на вратима од темеља, а сав народ у тријемовима дома Господњег.
6. Нико да не улази у дом Господњи осим свештеника и онијех Левита који служе; они нека улазе, јер су посвећени, а сав народ нека чини што је Господ заповједио да чини.
7. И Левити нека опколе цара сваки с оружјем својим у руци; и ко би год ушао у дом, да се погуби; и будите уз цара кад стане улазити и излазити.
8. И учинише Левити и сав народ Јудин све што заповједи свештеник Јодај; и узеше сваки своје људе који долажаху у суботу и који одлажаху у суботу; јер Јодај свештеник не отпусти редова.
9. И даде Јодај свештеник стотиницима копља и штитове и штитиће цара Давида што бијаху у дому Божијем.
10. И постави сав народ све с оружјем у руку, од десне стране дома до лијеве према олтару и према дому, око цара.
11. Тада изведоше сина царева и метнуше му на главу вијенац, и даше му свједочанство и зацарише га, и Јодај и синови његови помазаше га и рекоше: Да живи цар!
12. А кад Готолија чу вику народа који се стјецаше и хваљаше цара, дође к народу у дом Господњи.
13. И погледа и, гле, цар стајаше код својега ступа на уласку, а кнезови и трубе око цара, и сав народ земаљски радоваше се и трубе трубуљаху и пјевачи пјеваху уз оруђа музичка и они који

почињаху у пјевању. Тада раздрије Готолија хаљине своје и повика: Буна! Буна!

14. А Јодај свештеник заповједи да изиду стотиници који бијаху над војском, и рече им: Изведите је из врста напоље, и ко пође за њом нека се погуби мачем; јер рече свештеник: Немојте је убити у дому Господњем.

15. И начинише јој мјесто, те отиде како се иде вратима коњским у дом царев, и ондје је погубише.

16. Тада Јодај учини вјеру међу собом и свијем народом и царем да ће бити народ Господњи.

17. Потом сав народ отиде у дом Валов и раскопаше га, и олтаре његове и ликове његове изломише, а Матана, свештеника Валова, убише пред олтарима.

18. И Јодај уреди опет службу у дому Господњем међу свештеницима и Левитима, које Давид бјеше одредио дому Господњему да би приносили жртве паљенице Господу, као што пише у закону Мојсијеву, с весељем и пјесмама, по наредби Давидовој.

19. Постави и вратаре на вратима дома Господњег да не би улазио нечист ода што му драго.

20. И узе стотинике и знатније људе и који управљаху народом, сав народ земаљски, и изведе цара из дома Господњег и уђоше високим вратима у дом царски, и посадише цара на царски пријесто.

21. И радоваше се сав народ земаљски, и град се умири кад Готолију убише мачем.

24. Добра дјела Јоасова, опрема храма, идолопоклонство, казна и смрт. (уп. 2 цар 12, 1-7)

1. Бијаше Јоасу седам година кад се зацари, и царова четрдесет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Сивија из Вирсавеје.

2. И чињаше Јоас што је право пред Господом докле год бијаше жив Јодај свештеник.

3. И Јодај га ожени двјема женама, те роди синове и кћери.

4. Потом Јоас научи да оправи дом Господњи.

5. И сазва свештенике и Левите, па им рече: Пођите по градовима Јудинијем и купите од свега Израиља новаца да се оправља дом Бога вашег од године до године, и ви похитајте с тијем. Али не хтјеше Левити.

6. Зато цар дозвола Јодаја, поглавара, и рече му: Зашто не настојиш да Левити доносе из Јудеје и Јерусалима прилоге *које је наредио Мојсије слуга Господњи збору Израиљеву на шатор од састанка? [*2 Мој 30, 12.]

7. Јер безбожна Готолија и синови њезини оплијенише дом Господњи и све ствари посвећене дому Господњему обратише на Вале.

8. И тако заповједи цар, те начинише ковчег и метнуше га на врата дома Господњег споља.

9. И огласише по Јудеји и по Јерусалиму да доносе Господу прилог *који је наредио Мојсије слуга Божји Израиљу у пустињи. [*2 дн 24, 6.]

10. И обрадоваше се кнезови и сав народ, и доносећи метаху у ковчег докле се не сврши.

11. И кад доношаху Левити ковчег, по заповијести царевој, *видјевши да има много новаца, долажаше писар царев и посланик поглавара свештеничкога, те изручиваху ковчег, потом га опет одношаху и остављаху на његово мјесто; и тако чињаху сваки дан, и накупише много новаца. [*2 цар 12, 10.]

12. И даваше га цар Јодај настојницима над послом око дома Господњег, а они наимаху каменаре и дрводјеле да се обнови дом Господњи, и коваче који раде од гвожђа и од мједи, да се оправи дом Господњи.

13. И пословаху посленици, и оправљање напредоваше под њиховијем рукама, те повратише дому Божијему обличје његово, и утврдише га.

14. А кад свршише, донесоше пред цара и Јодаја новце што претекоше; и од тога начини судове за дом Господњи, судове за службу и за жртве, и кадионице, и друге судове златне и сребрне. И тако приношаху жртве паљенице у дому Господњем једнако свега вијека Јодајева.

15. Потом, *остарјевши, Јодај сит живота умрије; сто и тридесет година бјеше му кад умрије. [*1 дн 29, 28.]

16. И погребеше га у граду Давидову код царева; јер чињаше добро у Израиљу и Богу и дому његову.

17. А кад умрије Јодај, дођоше кнезови Јудини и поклонише се цару; тада их послуша цар,

18. Те оставише дом Господа Бога отаца својих и стадоше служити луговима и идолима; и подиже се гњев Господњи на Јуду и на Јерусалим за тај гријех њихов.

19. И слаше им пророке да их врате ка Господу, и они им сведочаху, али их не послушаше.

20. И дође дух Господњи на Захарију, сина Јодаја свештеника, те стаде више народа и рече им: Овако вели Бог: Зашто преступате заповијести Господње? Нећете бити срећни што остависте Господа, зато и он вас остави.

21. А они се побунише на њ, *и засуше га камењем, по заповијести царевој, у тријему дома Господњег. [*Мт 23, 35.]
22. И не опомену се цар Јоас милости коју му учини Јодај, отац његов, него уби сина његова; а он умирући рече: Господ нека види и тражи.
23. А кад прође година, подиже се на њ војска Сирска и уђе у земљу Јудејску и у Јерусалим, и побише по народу све кнезове народне, и сав плијен од њих послаше цару у Дамасак.
24. Ако и мала бјеше војска Сирска која дође, ипак Господ даде у руке њихове врло велику војску, јер бјеху оставили Господа Бога оцаца својих. И тако на Јоасу извршише суд.
25. А кад отидоше од њега, оставивши га у тешкој болести, побунише се на њ слуге његове за крв синова Јодаја свештеника, и убише га на постељи његовој, те погибе; и погребеше га у граду Давидову, али га не погребеше у гробовима царским.
26. А ово су што се побунише на њ: Завад, син Симеате Амонке, и Јозавад, син Симрите Моавке.
27. А о синовима његовијем и о великој порези што би под њим, и о грађењу дома Божијег, ето, записано је у књизи о царевима. А зацари се на његово мјесто Амасија, син његов.

25. *Амасија, цар Јудин. Побједа над Сиријом, гордост и смрт. (уп. 2 цар 14, 1-20)*

1. Бијаше Амасији двадесет и пет година кад поче царовати, и царева двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Јоадана из Јерусалима.
2. Он чињаше што је право пред Господом, али не цијелијем срцем.
3. И кад се утврди у царству, поби слуге своје који убише цара, оца његова.
4. Али синова њиховијех не погуби, него учини како пише у закону, у књизи Мојсијевој, гдје је заповједио Господ говорећи: *Оцеви да не гину за синове, ни синови за оце, него сваки за свој гријех нека гине. [*5 Мој 24, 16.]
5. Иза тога скупи Амасија народ Јудин, и постави по домовима отачким тисућнике и стотинике по свој земљи Јудиној и Венијаминовој, и изброји их од двадесет година и више, и нађе их триста тисућа војника изабранијех који ношаху копље и штит.
6. И још најми између Израиљаца сто тисућа храбријех људи за сто таланата сребра.
7. Али дође му човјек Божји и рече: Царе, да не иде с тобом војска Израиљска, јер Господ није с Израиљцима, нити са синовима Јефремовијем.
8. Него иди ти и буди храбар у боју; иначе ће те оборити Бог пред непријатељем, јер Бог може и помоћи и оборити.
9. Тада рече Амасија човјеку Божијему: А шта ће бити од сто таланата што сам дао војсци Израиљевој? А човјек Божји рече: Има Господ да ти да више од тога.
10. И тако одвоји Амасија војску што му бјеше дошла од Јефрема да отиду у своје мјесто; а они се врло расрдише на Јуду и вратише се у своје мјесто с великим гњевом.
11. А Амасија ослободивши се поведе народ свој и отиде у Слану долину, и поби десет тисућа синова Сировијех;
12. И десет тисућа живијех заробише Јудејци; и одведоше на врх стијене и побацаше их са врх стијене да се сви распадоше.
13. А војници које Амасија посла натраг да не иду с њим у бој, навалише на градове Јудине од Самарије до Вет-Орона, и побише по њима три тисуће и заплијенише велик плијен.
14. А кад се врати Амасија разбивши Идумеје, донесе богове синова Сировијех, и постави их себи за богове и клањаше им се и кађаше им.
15. Тада се разгњеви Господ на Амасију и посла к њему пророка који му рече: Зашто тражиш богове тога народа који не избавише својега народа из твоје руке?
16. И кад говораше цару, он му рече: Јеси ли постављен цару за савјетника? Престани; зашто да погинеш? И тако преста пророк, али рече: Знаш да те је Бог наумио истријебити кад то радиш, а не слушаш савјета мојега.
17. Тада смисли Амасија, цар Јудин, и посла к Јоасу, сину Јоахаза, сина Јујева, цару Израиљеву, и поручи: Ходи да се огледамо.
18. А Јоас цар Израиљев посла к Амасији, цару Јудину, и поручи му: Трн на Ливану посла ка кедру на Ливану и поручи: Дај своју кћер сину мојему за жену. Али наиђе звијерје Ливанско и изгази трн.
19. Велиш, побио си Едомце, па се понесе срце твоје, и тражиш славе; сједи код куће своје; зашто би се заплетоа у зло да паднеш и ти и Јуда с тобом?
20. Али не послуша Амасија, јер од Господа то би да их да у руке непријатељу, што тражише богове Едомске.
21. И отиде Јоас, цар Израиљев, и огледаше се, он и Амасија, цар Јудин, у Вет-Семесу Јудину.

22. Али Јуду разби Израил, те побјегоше сваки ка својему шатору.
23. А Амасију, цара Јудина, сина Јоаса, сина Јоахазова, ухвати Јоас, цар Израилев у Вет-Семесу и одведе га у Јерусалим; и обори зид Јерусалимски од врата Јефремовијех до врата на углу, четири стотине лаката.
24. И узе све злато и сребро и све посуђе што се нађе у дому Божијем у Овид-Едома и у ризници дома царскога, и таоце, па се врати у Самарију.
25. И поживје Амасија, син Јоасов, цар Јудин, по смрти Јоаса, сина Јоахаза, цара Израилева, петнаест година.
26. А остала дјела Амасијина, прва и пошљедња, ето, нијесу ли записана у књизи о царевима Јудинијем и Израилевијем?
27. И пошто Амасија одступи од Господа, дигосе буну на њ у Јерусалиму, а он побјеже у Лахис. Али послаше за њим у Лахис и убише га ондје.
28. И донесоше га на коњма и погребосе га код отаца његовијех у граду Јудину.

26. Јудин цар Озија влада у почетку добро и срећно, али се понесе срце његово; због кађења кажњен губом. (уп. 2 цар 14, 21, 22; 15, 1-7)

1. Тада сав народ Јудин узео Озију, коме бијаше шеснаест година, и зацарише га на мјесто оца његова Амасије.
2. Он сазида Елот повратив га Јуди, пошто цар почину код отаца својих.
3. *Озији бијаше шеснаест година кад се зацари, и царова педесет и двије године у Јерусалиму. Матери му бијаше име Јехолија из Јерусалима. [*2 цар 15; 2.]
4. Он чињаше што је право пред Господом сасвијем како је чинио Амасија, отац његов.
5. И тражаше Бога докле жив бијаше Захарија који разумијеваше утваре Божије; и докле год тражаше Господа, даваше му срећу Бог.
6. Јер изашав војеваше с Филистејима, и обори зидове Гату и зидове Јавни и зидове Азоту; и сазида градове у земљи Азотској и по Филистејима.
7. И Бог му поможе против Филистеја и против Арапа, који живљаху у Гурвалу, и против Моанаца.
8. И Амонци даваху даре Озији, и разнесе се име његово до Мисира, јер осили веома.
9. И сазида Озија куле у Јерусалиму на вратима на углу, и на вратима у долу, и на углу, и утврди их.
10. Сазида и у пустињи куле и ископа много студенаца, јер имаше много стоке и у долинама и у равницама, и ратара и виноградара по брдима и на Кармилу, јер му мила бјеше пољска радња.
11. И имаше Озија убојиту војску, која иђаше у рат у четам бројем, како их изброји Јеило, писар, и Масија, управитељ, под управом Ананије, војводе царава.
12. Свега на број бијаше главара домова отачких храбријех јунака двије тисуће и шест стотина,
13. А под њиховом руком војске три стотине и седам тисућа и пет стотина храбријех војника, да помажу цару против непријатеља.
14. И начини Озија свој војсци штитове и копча и шљемове и оклопе и лукове и камење за праће.
15. И начини у Јерусалиму бројне справе врло вјешто измишљене да стоје на кулама и на угловима да међу стријеле и велико камење; и разнесе се име његово далеко, јер му се дивно помагаше докле осили.
16. Али кад осили, *понесе се срце његово, те се поквари и сагријеша Господу Богу својему, јер уђе у цркву Господњу да кади на олтару кадионом: [*2 дн 25, 19.]
17. А за њим уђе Азарија свештеник и с њим осамдесет свештеника Господњих, храбријех људи;
18. И опријеше се цару Озији говорећи: *Није твоје, Озија, кадити Господу, него свештеника, синова Ароновијех, који су посвећени да каде; изиди из светиње, јер си згријеша, и неће ти бити на част пред Господом Богом. [*4 Мој 18, 7.]
19. Тада се разгневи Озија држећи у руци кадионицу да кади; и кад се гњевљаше на свештенике, изиде му губа на челу пред свијем свештеницима у дому Господњем код олтара кадионога.
20. И погледа га Азарија, поглавар свештенички и сви свештеници, а он губав на челу; и брже га изведоше напоље, а и сам похитје да изиде, јер га Господ удари.
21. И оста цар Озија губав до смрти своје, и сјеђаше *у одвојеном дому губав, јер би одлучен од дома Господњег; а Јотам, син његов, управљаше домом царевим и суђаше народу у земљи. [*4 Мој 5, 2.]
22. А остала дјела Озијина, прва и пошљедња, написао је пророк *Исаија, син Амосов. [*Ис 1, 1; 6, 1.]

23. И почину Озија код отаца својих, и погребеше га код отаца његовијех у гробном пољу царском, јер рекоше: Губав је. И зацари се на његово мјесто Јотам, син његов.

27. *Добра и срећна владавина Јотама, цара Јудиног. (уп. 2 цар 15, 32-38)*

1. Двадесет и пет година бијаше Јотаму кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму; матери му бјеше име Јеруса, кћи Садокова.
2. Он чињаше што је право пред Господом сасвијем како је чинио Озија, отац његов, само што не уђе у цркву Господњу; али народ још бијаше покварен.
3. Он начини висока врата на дому Господњем, и на зиду Офилу много назида.
4. Још сазида и градове у гори Јудиној, и у шумама погради дворове и куле.
5. И војева с царем синова Амоновијех и свлада их; и дадоше му синови Амонови оне године сто таланата сребра и десет тисућа кора пшенице и јечма десет тисућа. Толико му дадоше синови Амонови и друге и треће године.
6. И тако осили Јотам, јер управи путове своје пред Господом Богом својим.
7. А остала дјела Јотамова и сви ратови његови и путови његови, ено су записани у књизи о царевима Израљевијем и Јудинијем.
8. Двадесет и пет година бјеше му кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму.
9. И почину Јотам код отаца својих, и погребеше га у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Ахаз, син његов.

28. *Ахазова идолопоклоничка владавина; пророк Овид; Бог кажњава Ахаза. (уп. 2 цар 16)*

1. Двадесет година бијаше *Ахазу кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму; али не чињаше што је право пред Господом као Давид отац његов.
  2. Јер хођаше путовима царева Израљевијех, и још сали ликове Валима.
  3. И сам кађаше у долини сина Еномова, и сажизаше синове своје огњем по гаднијем дјелима онијех народа које одагна Господ испред синова Израљевијех.
  4. И приношаше жртве и кађаше на висинама и по брдима и под сваким зеленијем дрветом.
  5. Зато га даде Господ Бог његов у руке цару Сирском, те га разбише и заробише му велико мноштво, и одведоше их у Дамасак. Још би дат у руке и цару Израљеву, те га разби љуто.
  6. Јер Фекај, син Ремалијин, поби сто и двадесет тисућа Јудејаца у један дан, све храбријех људи, јер оставише Господа Бога отаца својих.
  7. И Зихрије, јунак од Јефрема, уби Масију, сина царева, и Азрикама, управитеља дворскога, и Елкану, другога до цара.
  8. И заробише синови Израљеви браћи својој двјеста тисућа жена и синова и кћери; и заплијенише велик плијен од њих, и однесоше плијен у Самарију.
  9. А ондје бијаше пророк Господњи по имену Овид, и изиде пред војску која иђаше у Самарију и рече им: Гле, Господ Бог отаца ваших разгњеви се на Јудејце, зато их даде у ваше руке, те их побисте љуто да до неба доприје.
  10. И још мислите подврћи синове Јудине и Јерусалимске да вам буду робови и робиње; а нијесте ли и ви сами скривили Господу Богу својему?
  11. Зато, послушајте ме сада и вратите натраг то робље што заробисте браћи својој, јер се распалио гњев Господњи на вас.
  12. Тада усташе поглавари синова Јефремовијех: Азарија, син Јоананов, Варахија, син Месилемотов, и Језекија, син Салумов, и Амаса, син Адлајев, на оне што се враћаху с војске,
  13. И рекоше им: Нећете довести овамо тога робља, јер би нам било на гријех пред Господом што ви мислите domeћући на гријехе наше и на кривице наше, јер је велика кривица на нама и гњев се распалио на Израља.
  14. И оставише војници робље и плијен свој пред кнезовима и свијем збором.
  15. И усташе људи именовани и узеше робље, и све голе између њих одјеше из плијена; а кад их одјеше и обуше, *нахранише их и напојише и намазаше, и одведоше на магарцима све изнемогле и доведоше их у Јерихон град гдје има много палама, к браћи њиховој, па се вратише у Самарију.
- [*2 цар 6, 22; ПрС 25, 21, 22.]
16. У то вријеме посла цар Ахаз к царевима Асирским да му помогну.
  17. Јер још и Идумејци дођоше и разбише Јуду и одведоше робље;
  18. И Филистеји ударише на градове по равни и на јужном крају Јудину, и узеше Вет-Семес, и Ејалон и Гедирот и Сохот и села његова и Тамну и села њезина и Гимзон и села његова, и населише се у њима.

19. Јер Господ обараше Јуду с Ахаза, цара Израиљева, јер одвуче Јуду да грдно гријешу Господу.
 20. И дође к њему Телгат-Фелнасар, цар Асирски, и ојади га а не утврди.
 21. Јер Ахаз узео дио из дома Господњег и из дома царскога и од кнезова, и даде цару Асирском, али му не поможе.
 22. И кад бијаше у невољи, он још већма гријешаше Господу; такав бијаше цар Ахаз.
 23. И приношаше жртве боговима Дамаштанским, који га разбише, и говораше: Кад богови царева Сирских њима помажу, приносићу њима жртве да би ми помагали; али му они бише на то да падне он и сав Израиљ.
 24. А Ахаз покупи судове дома Божијега, и изломи судове дома Божијега, и затвори врата дома Господњег и начини себи олтар по свијем угловима у Јерусалиму.
 25. И у сваком граду Јудину начини висине да кади боговима туђим; и гњеви Господа Бога отаца својих.
 26. А остала дјела његова и сви путови његови, први и пошљедњи, ето, записани су у књизи о царевима Јудинијем и Израиљевијем.
 27. И почину Ахаз код отаца својих и погребеше га у граду Јерусалиму; али га не метнуше у гроб царева Израиљевијех. И зацари се на његово мјесто Језекија, син његов.

29. *Цар Језекија чисти и освећује храм Господњи. Вспоставља права богослужења и жртвовања. (уп. 2 цар 18, 1-6)*

1. Језекији бјеше двадесет и пет година кад поче царовати, и царева двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Авија, кћи Захаријина.
 2. И чињаше што је право пред Господом сасвијем како је чинио Давид, отац његов.
 3. Прве године својега царовања, првога мјесеца, *отвори врата на дому Господњем и оправи их. [*2 дн 28, 24.]
 4. И сазва свештенике и Левите, и сабра их на источну улицу,
 5. И рече им: Чујте ме, Левити, освештајте се сада и осветите дом Господа Бога отаца својих и изнесите нечистоту из светиње.
 6. Јер сагријешите оци наши и чинише што је зло пред Господом Богом нашим, и оставише га; и одвратише лице своје од шатора Господњег и окренуше му леђа;
 7. И затворише врата од тријема, и погасише жишке, и кадом не кадише, нити жртава паљеница приносише у светињи Богу Израиљеву.
 8. *Зато се разгневи Господ на Јуду и на Јерусалим, † те их даде да се потуцају и да буду чудо и подсмјех, како видите својим очима. [*2 дн 24, 18; † Јер 29, 18.]
 9. Јер, ето, падоше оци наши од мача, и синови наши и кћери наше и жене наше заробише се зато.
 10. Сада, дакле, наумио сам задати вјеру Господу Богу Израиљеву да би се одвратила од нас жестина гњева његова.
 11. Синови моји, не оклијевајте више, јер је вас изабрао Господ да стојите пред њим и служите му, и да му будете слуге и да му кадите.
 12. Тада усташе Левити Мат, син Амосајев, и Јоило, син Азаријин, од синова Катовијех; а од синова Мераријевих Кис, син Авдијев, и Азарија, син Јалелеилов; и од синова Гирсоновијех Јоах, син Зимин, и Еден, син Јоахов;
 13. И од синова Елисафановијех Симрије и Јеило, и од синова Асафовијех Захарија и Матанија;
 14. И од синова Амоновијех Јеило и Симеј, и од синова Једутуновијех Семаја и Озило;
 15. И скупише браћу своју, и освештавши се дођоше, како бјеше заповједио цар по ријечи Господњој, да очисте дом Господњи.
 16. И ушавши свештеници у дом Господњи да га очисте, износише сву нечистоту што нађоше у цркви Господњој у тријем дома Господњег; а Левити купише и износише напоље на поток Кедрон.
 17. А почеше освећивати првога дана првога мјесеца; а осмога дана тога мјесеца уђоше у тријем Господњи, и освећиваше дом Господњи осам дана, и шеснаестога дана првога мјесеца свршише.
 18. Потом дођоше к цару Језекији и рекоше: Очистисмо сав дом Господњи и олтар за жртве паљенице и све судове његове и сто за постављање и све судове његове,
 19. И све судове које бјеше бацио цар Ахаз докле цароваше гријешећи, и спремисмо и осветисмо, и ено их пред олтаром Господњим.
 20. Потом цар Језекија уста рано, и сазва управитеље градске и отиде у дом Господњи.
 21. И доведе седам јунаца и седам овнова и седам јагањаца и седам јараца за гријех, за царство и за светињу и за Јуду; и рече синовима Ароновијем, свештеницима, да принесу на олтару Господњем.

22. Тада заклаше говеда, и свештеници узевши крв њихову, покропише олтар; заклаше и овнове и крвљу њиховом покропише олтар; и заклаше јагање и крвљу њиховом покропише олтар.
23. Потом *доведоше јарце за гријех пред цара и пред збор, и они метнуше руке своје на њих. [*3 Мој 16, 15-22.]
24. И заклаше их свештеници и очистише крвљу њиховом олтар на очишћење свему Израиљу, јер цар заповједи да се за сав народ Израиљев принесе жртва паљеница и жртва за гријех.
25. И постави Левите у дому Господњем с кимвалима и псалтирима и гулама, *како бјеше заповједио Давид и Гад, видјелац царев, и Натан пророк; јер од Господа бјеше заповијест преко пророка његовијех. [*1 дн 25, 1.]
26. И тако стајаху Левити са справама Давидовијем, а свештеници с трубама.
27. Тада заповједи Језекија да принесу жртву паљеницу на олтару. И кад се поче жртва паљеница, поче се пјесма Господња уз трубе и справе Давида, цара Израиљева.
28. И сав се збор клањаше, и пјевачи пјеваху и трубачи трубљаху, и то све докле се не сврши жртва паљеница.
29. А кад свршише жртву, цар и сви који бијаху с њим падоше и поклонили се.
30. Потом рече цар и кнезови Левитима да хвале Господа ријечима Давидовијем и Асафа видиоца; и хвалише с великим весељем, и савивши се поклонили се.
31. Тада Језекија проговори и рече: Сада посветисте руке своје Господу, приступите и донесите приносе и жртве захвалне у дом Господњи. И донесе сав збор приносе и жртве захвалне, и ко год бјеше вољна срца жртве паљенице.
32. И на број бјеше жртва паљеница што донесе збор, седамдесет волова, сто овнова, двјеста јагањаца, све за жртву паљеницу Господу;
33. А других ствари посвећенијех бјеше шест стотина волова и три тисуће оваца.
34. Али мало бијаше свештеника, те не могаху дријети свијех жртава паљеница; зато им помагаху браћа њихова Левити докле се не сврши посао и докле се не освешташе други свештеници; *јер Левити бијаху радији освештати се него свештеници. [*2 дн 30, 3.]
35. И бијаше врло много жртава паљеница с *претилином од жртава захвалнијех и † најева на жртве паљенице. Тако би повраћена служба у дому Господњем. [*3 Мој 3, 16; † 4 Мој 15, 4-10.]
36. И радоваше се Језекија и сав народ што Бог управи народ, јер ово би нагло.

30. Језекија обнавља празновање Пасхе.

1. Потом посла Језекија к свему Израиљу и Јуди, и написа књиге синовима Јефремовијем и Манасијиним да дођу у дом Господњи у Јерусалим да прославе пасху Господу Богу Израиљеву.
2. Јер цар и кнезови његови и сав збор свијећаше у Јерусалиму да славе пасху другога мјесеца.
3. Јер је не могаше славити у то вријеме, јер не бијаше доста свештеника посвећенијех и народ се не бјеше скупио у Јерусалим.
4. И то би по вољи цару и свему збору.
5. И одредише да огласе по свему Израиљу од Вирсавеје до Дана да дођу у Јерусалим да прославе пасху Господу Богу Израиљеву, јер је одавна не бјеху славили како је написано.
6. И тако отидоше гласници с књигама од цара и од кнезова по свему Израиљу и Јуди, и по заповијести царевој говораху: Синови Израиљеви, обратите се ка Господу Богу Аврамову, Исакову и Израиљеву, па ће се и он обратити к остатку који сте остали од руку царева Асирских.
7. Не будите као оци ваши и као браћа ваша што гријешите Господу Богу отаца својих, те их даде да буду чудо, како видите.
8. Не будите, дакле, тврдоврати као оци ваши, дајте руке Господу и ходите у светињу његову коју је осветио навијек, и служите Господу Богу својему, па ће се одвратити од вас жестина гњева његова.
9. Јер ако се обратите ка Господу, браћа ће ваша и синови ваши стећи милост у онијех који их заробише, те ће се вратити у ову земљу; јер је Господ Бог ваш милостив и жалостив, и неће одвратити лица од вас ако се обратите к њему.
10. А кад ти гласници иђаху од града до града по земљи Јефремовој и Манасијиној све до Завулоне, подсмјеваху им се и ругаху им се.
11. Али неки од Асира и од Манасије и од Завулоне покоривши се дођоше у Јерусалим.
12. И над Јуду дође рука Господња, те им даде једно срце да учине што бјеше заповједио цар и кнезови по ријечи Господњој.
13. И скупи се у Јерусалим мноштво народа да празнују празник пријеснијех хљебова другога мјесеца, и би сабор веома велик.
14. Тада се подигоше и оборише олтаре што бијаху у Јерусалиму, и све олтаре кадионе оборише и

бадише у поток Кисон.

15. Потом заклаше пасху четрнаестог дана другога мјесеца; а свештеници и Левити постидјевши се освешташе се, и унесоше жртве паљенице у дом Господњи.

16. И стадоше својим редом како треба по закону Мојсија, слуге Божијега; и свештеници кропише крвљу примајући из руку Левитима.

17. Јер их много бијаше у збору који се не бјеху освештали; *зато Левити клаху пасху за свакога који не бјеше чист да би их посветили Господу. [*2 дн 29, 34.]

18. Јер мноштво народа, многи од Јефрема и од Манасије и од Исахара и од Завулоне не очистише се, него једоше пасху *не како је написано. Али се за њих помоли Језекија говорећи: Господ благи нека очисти свакога, [*2 Мој 12, 43 и даље.]

19. Ко је управио срце своје да тражи Бога Господа, Бога отаца својих, ако и не би био чист према светом очишћењу.

20. И услиши Господ Језекију и сачува народ.

21. И тако синови Израљеви који бјеху у Јерусалиму, празноваше празник пријеснијех хљебова седам дана у великом весељу, и хваљаху Господа сваки дан Левити и свештеници уз оруђа за славу Господњу.

22. И Језекија говори љубазно са свијем Левитима који вјешти бијаху служби Господњој; и једоше о празнику седам дана приносећи жртве захвалне и славећи Господа Бога отаца својих.

23. И сав збор договори се да празнује још седам дана; и празноваше још седам дана у весељу.

24. Јер Језекија, цар Јудин, *даде збору тисућу јунаца и седам тисућа оваца; а кнезови дадоше збору тисућу јунаца и десет тисућа оваца; и освешта се много свештеника. [*2 дн 35, 7.]

25. И тако се провесели сав збор Јудин и свештеници и Левити, и сав збор што бјеше дошао од Израља, и дошљаци што бјеху дошли из земље Израљеве и који живљаху у земљи Јудиној.

26. И би весеље велико у Јерусалиму; јер од времена Соломона, сина Давидова, цара Израљева, не би тако у Јерусалиму.

27. Потом усташе свештеници и Левити и благословише народ; и услишен би глас њихов, и молитва њихова дође у стан светиње Господње на небо.

31. Језекија затире идолопоклонство и васпоставља свештеничке и левитске редове и уређује начин њиховог издржавања.

1. А кад се све ово сврши, сви синови Израљеви што се нађоше ондје, зађоше по градовима Јудинијем, *и изломише ликове и исјекоше лугове, и оборише висине и олтаре по свој земљи Јудиној и Венијаминовој, и по земљи Јефремовој и Манасијиној, докле све не свршише; потом се вратише сви синови Израљеви свак на своје наслједство, у своје градове. [*5 Мој 7, 5; 2 цар 18, 4.]

2. А Језекија опет уреди редове свештеничке и Левитске, по редовима њиховијем, свакога по служби његовој, свештенике и Левите, за жртве паљенице и захвалне, да служе и да славе и хвале Господа на вратима окола његова.

3. И одреди дио царски од блага својега за жртве паљенице што се приносе јутром и вечером и за жртве паљенице што се приносе у суботе и на младине и на празнике, како је написано у *закону Господњем. [*4 Мој 28, 29.]

4. И заповједи народу, Јерусалимљанима, да дају дио свештеницима и Левитима, да се јаче држе закона Господњег.

5. А чим се то разгласи, стадоше доносити синови Израљеви силу првина од жита и од вина и од уља и од меда и свакога рода земаљскога; и десетка од свега доносише врло много.

6. И синови Израљеви и Јудини који живљаху по градовима Јудинијем, доносише и они десетак од говеда и оваца, и десетак од светијех ствари посвећенијех Господу Богу њихову, и меташе у гомиле.

7. Трећега мјесеца почеше метати у гомиле, а седмога мјесеца свршише.

8. И дође Језекија с кнезовима и видјевши гомиле, благословише Господа и народ његов Израља.

9. И Језекија запита свештенике и Левите за гомиле.

10. А Азарија, поглавар свештенички од дома Садокова, рече му: Откад почеше доносити ове прилоге у дом Господњи, једемо и сити смо и претјече много, јер је Господ благословио свој народ, те је претекло ово мноштво.

11. Тада заповједи Језекија да се начине клијети у дому Господњем; и начинише;

12. И ондје остављаху вјерно прилоге и десетке и ствари посвећене; и над тијем бјеше поглавар Хонанија Левит и Симеј, брат му, други до њега.

13. А Јехило и Азарија и Нахат и Асаило и Јеримот и Јозавад и Елило и Исмахија и Мат и Венаја

бијаху настојници под руком Хонаније и брата му Симеја по наредби цара Језекије и Азарије, старјешине у дому Божијем.

14. А Кореј, син Јемне Левита, вратар на истоку, бијаше над онијем што се драговољно приношаше Богу, да би раздјеливао принос Господњи и ствари свете над светијем.

15. А под њим бјеше Еден и Минијамин и Исус и Семаја и Амарија и Сеханија по градовима свештеничким, људи поуздани, да раздају браћи својој дијелове, великому и малому,

16. Осим мушкиња у роду њихову од три године и више, свакому који улажаше у дом Господњи на посао свакидашњи по дужности њиховој у служби њиховој по реду њихову,

17. И онима који бише избројени у роду свештеничком по домовима отаца њиховијех, и Левитима од двадесет година и више по служби њиховој у редовима њиховијем,

18. И породици њиховој, свој дјечи њиховој, женама њиховијем, синовима њиховијем и кћерима њиховијем, свему мноштву; јер се вјерно посветише светињи;

19. И синовима Ароновијем свештеницима у подграђима градова њиховијех, по свијем градовима, људи именовани даваху дијелове свакоме мушкарцу између свештеника и свакому рода Левитскога.

20. И тако учини Језекија у свој земљи Јудиној; и чињаше што је добро и право и истинито пред Господом Богом његовијем.

21. И у сваком послу који поче за службу дома Божијега и у закону и у заповијести тражећи Бога својега, труђаше се свијем срцем својим и срећан бијаше.

32. Асирски цар Сенахирим опкољава Јерусалим. Град чудом спасен. Језекијина болест, таштина и смрт. (уп. 2 цар 18, 13-19, 37; Ис 36; 37)

1. Послије тијех ствари и пошто се оне утврдише, дође Сенахирим, цар Асирски, и уђе у земљу Јудину, и опколи тврде градове и мишљаше их освојити.

2. А кад видје Језекија гдје дође Сенахирим и гдје се окрену да удари на Јерусалим,

3. Учини вијеће с кнезовима својим и с јунацима својим да зарони изворе водене који бијаху иза града, и помогоше му.

4. Јер се сабра мноштво народа, те заронише све изворе и поток који тече посред земље говорећи: Зашто кад дођу цареви Асирски да нађу толико воде?

5. И охрабри се, те озидва вас зид *оборени, и подиже куле, и споља озидва још један зид; и утврди Милон у граду Давидову, и начини много оружја и штитова. [*2 дн 25, 23.]

6. И постави војводе над народом, и сабра их к себи на улицу и код врата градских, и говори им љубазно и рече:

7. Будите слободни и храбри, не бојте се и не плашите се цара Асирскога, ни свега мноштва што је с њим, јер је с нама већи него с њим.

8. *С њим је мишица тјелесна, а с нама је Господ Бог наш да нам поможе и да бије наше бојеве. И народ се ослони на ријечи Језекије, цара Јудина. [*Јер 17, 5, 7.]

9. Потом Сенахирим, цар Асирски, док бјеше на Лакису са свом силом својом, посла слуге своје у Јерусалим к Језекији, цару Јудину, и ка свему народу Јудину који бијаше у Јерусалиму, и поручи:

10. Овако вели Сенахирим, цар Асирски: У што се уздате, те стојите у Јерусалиму затворени?

11. Не наговара ли вас Језекија да вас помори глађу и жеђу говорећи: Господ Бог наш избавиће нас из руку цара Асирскога?

12. Није ли тај Језекија оборио висине његове и олтаре његове, и заповједио Јуди и Јерусалимљанима говорећи: Клањајте се само пред једнијем олтаром и на њему кадите?

13. Еда ли не знате шта сам учинио, ја и моји стари, од свијех народа на земљи? Јесу ли богови народа земаљских могли избавити земљу своју из мојих руку?

14. Који је између свијех богова онијех народа које затрше оци моји, могао избавити свој народ из мојих руку, да би могао ваш бог вас избавити из моје руке?

15. Немојте, дакле, да вас вара Језекија и да вас тако наговара, и не вјерујте му; јер ниједан бог ниједнога народа или царства није могао избавити народа својега из мојих руку, ни из руку мојих отаца, а камоли ће ваши богови избавити вас из мојих руку?

16. И још више говорише слуге његове на Господа Бога и на Језекију, слугу његова.

17. А и књигу написа ружећи Господа Бога Израилева и говорећи на њ ријечима: Као што богови народа земаљских нијесу избавили својега народа из мојих руку, тако неће ни Бог Језекијин избавити народа својега из мојих руку.

18. И викаху иза гласа Јудејски народу Јерусалимском који бијаше на зиду да их уплаше и смету да би узели град.

19. И говораху о Богу Јерусалимском као о боговима народа земаљских који су дјело руку човјечијих.
20. Тада се помоли тога ради цар Језекија и пророк Исаија, син Амосов, и вапише к небу.
21. И посла Господ анђела који поби све јунаке и војводе и кнезове у војсци цара Асирскога, те се врати са срамотом у своју земљу. И кад уђе у кућу својега бога, убише га ондје мачем који изидоше од бедара његовијех.
22. Тако сачува Господ Језекију и народ Јерусалимски од руку Сенахирима, цара Асирскога, и од руку свијех других, и чува их на све стране.
23. И многи доношаху даре Господу у Јерусалим и закладе Језекији, цару Јудину; и од тада се узвиси пред свијем народима.
24. У то вријеме разбоље се Језекија на смрт, и помоли се Господу, који му проговори и учини му чудо.
25. Али Језекија не поступи према добру које му се учини, *јер се понесе срце његово; зато се подиже на њ гњев и на Јуду и на Јерусалим. [*2 дн 26, 16.]
26. Али се понизи Језекија зато што се бјеше понијело срце његово, и он и Јерусалимљани, те не дође на њих гњев Господњи за живота Језекијина.
27. А имаше Језекија врло велико благо и славу; и начини себи ризнице за сребро и злато и за драго камење и за мирисе и за штитове и за свакојаке закладе,
28. И стаје за доходе од жита и од вина и од уља, и стаје за свакојаку стоку, и торове за овце.
29. И градове сазида себи, и имаше много стоке, и оваца и говеда, јер му Бог даде веома велико благо.
30. Исти Језекија загати горњи извор воде Гиона, и право је сведе доље на западну страну града Давидова; и бијаше срећан Језекија у сваком послу свом.
31. Само кад дођоше посланици кнезова Вавилонских, који послаше к њему да распитају за чудо које би у земљи, остави га Бог да би га искушао да би се знало све што му је у срцу.
32. А остала дјела Језекијина и милости његове, ето, то је записано у утвари пророка Исаије, сина Амосова, и у књизи о царевима Јудинијем и Израилевијем.
33. И почину Језекија код отаца својих, и погребеше га више гробова синова Давидовијех; и учинише му на смрти част сви Јудејци и Јерусалимљани. А на његово се мјесто зацари Манасија, син његов.

33. *Манасијино идолопоклонство, заробљење, покајање и молитва. Насљедника Амона, идолопоклоника, убијају. (уп. 2 цар 21, 1-18)*

1. Дванаест година бјеше Манасији кад поче царовати, и царова педесет и пет година у Јерусалиму.
2. А чињаше што је зло пред Господом *по гаднијем дјелима онијех народа које одагна Господ испред синова Израилевијех. [*5 Мој 18, 9.]
3. Јер опет погради висине *које бјеше раскопао Језекија, отац његов, и подиже олтаре Валима, и начини лугове, и клањаше се свој војсци небеској и служаше јој. [*2 цар 18, 4.]
4. Начини олтаре и у дому Господњем, за који бјеше рекао Господ: *У Јерусалиму ће бити име моје довијека. [*5 Мој 12, 5, 11; 1 цар 9, 3.]
5. Начини олтаре свој војсци небеској у два тријема дома Господњега.
6. И *проводи синове своје кроз огањ у долини сина Еномова, и † гледаше на времена и гаташе и врачаше, и уреди оне што се договарају с духовима и врачаре, и чињаше врло много што је зло пред Господом гњевећи га. [*2 дн 28, 3; † 3 Мој 20, 6.]
7. И постави лик резан који начини у дому Божијем, за који бјеше рекао Бог Давиду и Соломону, сину његову: У овом дому и у Јерусалиму, који изабрах између свијех племена Израилевијех, намјестићу име своје довијека.
8. И нећу више кренути ноге синовима Израилевијем из земље коју сам одредио оцима вашим ако само уздрже и устворе све што сам им заповједио преко Мојсија, сав закон и уредбе и судове.
9. Али Манасија заведе Јуду и Јерусалим, те чинише горе него народи које истријеби Господ испред синова Израилевијех.
10. И Господ говораше Манасији и народу његову, али не хтјеше слушати.
11. Зато доведе Господ на њих главаре од војске цара Асирскога, и ухватише Манасију у трњу, и свезавши га у двоје вериге мједене, одведоше га у Вавилон.
12. И кад бијаше у невољи, мољаше се Господу Богу својему и понизи се веома пред Богом отаца својих.
13. И молећи се умоли му се, те услыши молитву његову и поврати га у Јерусалим на царство

његово. Тада позна Манасија да је Господ Бог.

14. А послје тога озида зид иза града Давидова са запада Гиону, од самога потока па до рибљих врата и око Офила, и изведе га врло високо; и постави војводе по свијем тврдијем градовима Јудинијем.

15. И изнесе из дома Господњег божове туђе и лик и све олтаре које бјеше начинио на гори дома Господњег и у Јерусалиму, и баци иза града.

16. Па оправи олтар Господњи и принесе на њему жртве захвалне и у славу, и заповједи Јудејцима да служе Господу Богу Израилеву.

17. Али народ још приношаше жртве на висинама, али само Господу Богу својему.

18. А остала дјела Манасијина и молитва његова Богу његову и ријечи које му говорише видиоци у име Господа Бога Израилева, то је све у књизи о царевима Израилевијем.

19. А молитва његова и како се умолио, и сви гријеси његови и пријеступи, и мјеста гдје је поградио висине и подигао лугове и ликове резане прије него се понизи, то је све записано у књигама пророчким.

20. И почину Манасија код отаца својих, и погребеше га у дому његову. А на његово се мјесто зацари Амон, син његов.

21. Двадесет и двије године имаше *Амон кад поче царовати, и царова двије године у Јерусалиму.

[*уп. 2 цар 21, 19-26.]

22. И чињаше што је зло пред Господом као што је чинио Манасија, отац му; јер свијем ликовима резанијем, које начини Манасија отац његов, приношаше Амон жртве и служаше им.

23. Али се не понизи пред Господом *као што се понизи Манасија отац његов; него исти Амон још више гријешаше. [*1 дн 33, 12.]

24. И побунише се на њ слуге његове и убише га у кући његовој.

25. Тада поби народ земаљски све који се бијаху побунили на цара Амона, и зацари народ земаљски Јосију, сина његова, на његово мјесто.

34. Јосија искоријењује идолопоклонство и поправља храм. Чита народу Књигу завјета. Пророчица Олда. Обновљење завјета.

1. Осам година бијаше *Јосији кад поче царовати, и царова тридесет и једну годину у Јерусалиму.

[*2 цар 22, 1, 2; 23, 4-14.]

2. Он чињаше што је право пред Господом и хођаше путовима Давида, оца својега, и не одступаше ни надесно ни налијево.

3. Јер осме године царовања својега, док још бјеше дијете, поче тражити Бога Давида, оца својега; а дванаесте године поче чистити Јудеју и Јерусалим од висина и од лугова и од ликова резанијех и ливенијех.

4. *Јер пред њим раскопаше олтаре Валима, и ликове сунчане који бијаху на њима исјече, и гајеве, и ликове резане и ливене изломи и сатре, и разасу по гробовима онијех који им приносише жртве;

[*3 Мој 26, 30.]

5. *А кости свештеничке сажече на олтарима њиховијем; и очисти Јудеју и Јерусалим; [*1 цар 13, 2.]

6. Тако и градове Манасијине и Јефремове и Симеонове и до Нефталима, и пустоши њихове унаоколо.

7. И тако обори олтаре и гајеве, и ликове изломи и сатре, и све ликове сунчане исјече по свој земљи Израилевој; потом се врати у Јерусалим.

8. А осамнаесте године царовања својега пошто очисти земљу и дом, посла Сафана, сина Азалијина, и Масију, заповједника градскога, и Јоаха, сина Јоахазова, паметара, да се оправи дом Господа Бога његова.

9. И они отидоше ка Хелкији поглавару свештеничком, и предаше новце донесене у дом Божји, које скупише Левити вратари од синова Манасијиних и Јефремовијех и од свега остатка Израилева, и од свега Јуде и Венијамина, па се вратише у Јерусалим;

10. И дадоше настојницима над послом, који бијаху над домом Господњим, а они их даваху посленицима који рађаху у дому Господњем оправљајући што је трошно и утврђујући дом;

11. Даваху дрводјељама и каменарима да се купује камење тесано и дрво за греде и да се побрвнају куће које бијаху развалили цареви Јудини.

12. А ти људи рађаху вјерно посао; и над њима бијаху постављени Јат и Овадија, Левити од синова Мераријевих, и Захарија и Месулам од синова Катовијех да настоје око посла; и ти Левити сви умијаху ударати у справе музичке.

13. И бијаху над носиоцима и над свијем посленицима у свакој служби, и писари и управитељи и

вратари бијаху Левити.

14. И кад изношаху новце донесене у дом Господњи, нађе Хелкија свештеник књигу закона Господњега данога преко Мојсија.

15. И каза Хелкија Сафану, писару, и рече: Нађох законик у дому Господњем. И даде Халкија књигу Сафану.

16. А Сафан однесе књигу цару и јави му говорећи: Слуте твоје раде све што им је заповјеђено.

17. Јер покупивши новце што се нађоше у дому Господњем, дадоше их настојницима и посленицима.

18. И још каза Сафан, писар, цару говорећи: Књигу ми даде Хелкија свештеник. И прочита је Сафан цару.

19. А кад цар чу шта говори закон, раздрије хаљине своје.

20. И заповједи цар Хелкији и Ахикаму, сину Сафанову, и Авдону, сину Михејину, и Сафану, писару, и Асаји, слуги царева, говорећи:

21. Идите упитајте Господа за ме и за остатак у Израиљу и Јуди због ријечи ове књиге што се нађе, јер је велик гњев Господњи који се излио на нас зато што оци наши не држаше ријечи Господње да чине све онако како је написано у овој књизи.

22. И тако отиде Хелкија и људи цареви к Одди пророчици, жени Салума, сина Текуја, сина Асре, ризничара, а она сјеђаше у Јерусалиму у другом крају, и говораше с њом о том.

23. А она им рече: Овако вели Господ Бог Израиљев: Кажите човјеку који вас је послао к мени:

24. Овако вели Господ: Ево, пустићу зло на то мјесто и на становнике његове, све клетве написане у књизи коју су прочитали цару Јудину.

25. Зато што ме оставише и кадише другим боговима да би ме гњевили свијем дјелима руку својих, зато ће се излити гњев мој на то мјесто и неће се угасити.

26. А цару Јудину који вас је послао да упитате Господа, овако му реците: Овако вели Господ Бог Израиљев за ријечи које си чуо:

27. Што је одмекнуло срце твоје и понизио си се пред Богом кад си чуо што је рекао за то мјесто и за становнике његове, и понизивши се преда мном, раздро си хаљине своје и плакао преда мном, зато и ја услиших тебе, вели Господ.

28. Ево, ја ћу те прибрати к оцима твојим, и на миру ћеш бити прибран у гроб свој, и нећеш видјети својим очима зла која ћу пустити на то мјесто и на становнике његове. И казаше то цару.

29. Тада посла цар те скупи све старјешине Јудине и Јерусалимске.

30. И отиде цар у дом Господњи и сви људи из земље Јудине и Јерусалимљани, и свештеници и Левити и вас народ, мало и велико, и прочита им све ријечи књиге завјетне која се нађе у дому Господњем.

31. И цар стојећи на свом мјесту, зададе вјеру пред Господом да ће ићи за Господом и држати заповијести његове и свједочанства његова и уредбе његове свијем срцем и свом душом својом вршећи ријечи тога завјета написане у тој књизи.

32. И каза, те присташе сви који се нађоше у Јерусалиму и у племену Венијаминову; и чињаху Јерусалимљани по завјету Бога Бога отаца својих.

33. И укиде Јосија све гадове по свијем крајевима синова Израиљевих, и учини те сви који бијаху у Израиљу, служачу Господу Богу својему. Свега вијека његова не одступише од Господа Бога отаца својих.

35. *Јосија свечано празнује Пасху и гине у рату са мисирским царем Нехаоном.*

1. И *празнова Јосија у Јерусалиму пасху Господу; и клаше пасху четрнаестог дана првога мјесеца.

[*2 цар 23, 21-23.]

2. И постави свештенике у службе њихове и утврди их да служе у дому Господњем.

3. И рече Левитима који учачу вас народ Израиљев и бијаху посвећени Господу: Намјестите свети ковчег у дому који је сазидао Соломон, син Давидов, цар Израиљев, не треба више да га носите на раменима; сада служите Господу Богу својему и народу његову Израиљу.

4. И приправите се по домовима отаца својих по редовима својим како је наредио Давид, цар Израиљев, и Соломон, син његов.

5. И стојте у светињи по редовима домова отачких браће своје, синова народнијех, и по редовима домова отачких међу Левитима.

6. И тако закољите пасху, и освештајте се и приправите браћу своју да би чинили како је рекао Господ преко Мојсија.

7. И Јосија *даде народу од стоке јагањаца и јарића, све за пасху, свјема који бијаху ондје, на број

двје тисуће и шест стотина, и три тисуће говеда, све од царева блага. [*2 дн 30, 24.]

8. И кнезови његови дадоше драговољно народу, свештеницима и Левитима: Хелкија и Захарија и Јехило, старјешине у дому Божијем, дадоше свештеницима за пасху двје тисуће и шест стотина јагањаца и јарића и три стотине говеда.

9. Хонанија и Семаја и Натанаило, браћа његова, и Асавија и Јеило и Јозавад, поглавари Левитски, дадоше Левитима за пасху пет тисућа јагањаца и јарића и пет стотина говеда.

10. И кад би спремљено за службу, стадоше свештеници на своје мјесто и Левити у редовима својим, по заповијести царевој.

11. И клаху пасху, и свештеници кропљаху крвљу примајући из њиховијех руку, а Левити дераху.

12. И одвојише жртву паљеницу да даду народу по редовима домова отачких да се принесе Господу, како је написано у књизи Мојсијевој. Тако учинише и с говедима.

13. И пекоше пасху на огњу по обичају; а друге посвећене ствари кухаше у лонцима и у котловима и у тавама, и раздаваше брзо свему народу.

14. Потом готовише себи и свештеницима; јер свештеници, синови Аронови, имаху посла око жртава паљеница и претилина до ноћи; зато Левити готовише и себи и свештеницима, синовима Ароновијем.

15. И пјевачи, синови Асафови, стајаху на свом мјесту, *по заповијести Давидовој и Асафовой и Емановој и Једутуна, видиоца царева; и вратари на сваким вратима не мицаху се од службе своје, него браћа њихова, остали Левити, готовише им. [*1 дн 25, 1.]

16. Тако би уређена сва служба Господња у онај дан да се прослави пасха и принесу жртве паљенице на олтару Господњем, по заповијести цара Јосије.

17. И празноваше синови Израљеви који се нађоше ондје пасху у то вријеме и празник пријеснијех хљебова седам дана.

18. И не би пасха празнована као ова у Израиљу од времена Самуила пророка, нити који царева Израљевијех празнова пасху као што је празнова Јосија са свештеницима и Левитима и са свијем Јудом и Израиљем што га се нађе, и с Јерусалимљанима.

19. Осамнаесте године царовања Јосијина празнована би та пасха.

20. Послије свега тога, кад Јосија уреди дом, дође Нехаон, цар Мисирски, да бије Харкемис на Ефрату, и Јосија изиде преда њ.

21. А он посла к њему посланике и поручи: Шта ја имам с тобом, царе Јудин? Не идем ја данас на тебе, него на дом који војује на мене, и Бог ми је заповједио да похитам. Прођи се Бога који је са мном, да те не убије.

22. Али се Јосија не одврати од њега, него се преобуче да се бије с њим, и не послуша ријечи Нехаоновијех из уста Божјих, него дође да се побије у пољу Мегидонском.

23. И стријелци устријелише цара Јосију, и цар рече слугама својим: Извезите ме одавде, јер сам љуто рањен.

24. И скидоше га слуге његове с кола, и метнуше на друга кола која имаше и одвезоше га у Јерусалим; и умрије, и би погребен у гробљу отаца својих. И сав Јуда и Јерусалим плака за Јосијом.

25. И пророк Јеремија нарица за Јосијом. И сви пјевачи и пјевачице спомињаше у тужбалицама својим Јосију до данашњега дана, и уведоше их у обичај у Израиљу и, ето, написане су у плачу.

26. А остала дјела Јосијина и милостиње његове, како пише у закону Господњем,

27. Дјела његова прва и пошљедња, ето, записана су у књизи о царевима Израљевијем и Јудинијем.

36. Јудини цареви Јоахаз, Јоаким, Јоахини Седекија. Вавилонско ропство. Персијски цар Кир допушта повратак из ропства. (уп. 2 цар 23, 30-24, 17)

1. Тада *узе народ земаљски Јоахаза, сина Јосијина, и зацарише га намјесто оца његова у Јерусалиму

2. Двадесет и три године имаше Јоахаз кад поче царовати, и царова три мјесеца у Јерусалиму.

3. Јер га сврже цар Мисирски у Јерусалиму и оглоби земљу сто таланата сребра и таланат злата.

4. И постави цар Мисирски Елијакима, брата његова, царем над Јудом и Јерусалимом, и предје му име Јоаким; а Јоахаза, брата његова, узе Нехаон и одведе га у Мисир.

5. Двадесет и пет година бијаше Јоакиму кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму; и чињаше зло пред Господом Богом својим.

6. И дође на њ Навуходоносор, цар Вавилонски, и свеза га у двоје вериге мједене *и одведе га у Вавилон. [*Јер 22, 18.]

7. И судове дома Господњега однесе Навуходоносор у Вавилон, и метну их у цркву своју у

Вавилону.

8. А остала дјела Јоакимова и гадови које је чинио, и што се на њему нађе, ето, то је записано у књизи о царевима Израиљевијем и Јудинијем; и зацари се на његово мјесто Јоахин, син његов.

9. Бијаше Јоахину осам година кад поче царовати, и царова три мјесеца и десет дана у Јерусалиму; и чињаше што је зло пред Господом.

10. И кад прође она година, посла цар Навуходоносор, те га однесоше у Вавилон са закладима дома Господњег, а царем постави Седекију, брата његова, над Јудом и Јерусалимом.

11. *Двадесет и једна година бијаше Седекији кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму. [* 2 цар 24, 18-25, 21; Јер 52, 1-30.]

12. И чињаше зло пред Господом Богом својим, и не покори се пред Јеремијом пророком, који му говораше из уста Господњих;

13. Него се још одврже од цара Навуходоносора, који га бјеше заклео Богом; и отврдну вратом својим и уприје се срцем својим да се не обрати ка Господу Богу Израиљеву.

14. И сви главари између свештеника и народ гријешисе веома много по свијем гаднијем дјелима других народа, скврнећи дом Господњи, који бјеше осветио у Јерусалиму.

15. И Господ Бог отаца њиховијех слаше к њима зарана једнако гласнике своје, јер му бјеше жао народа његова и стана његова.

16. А они се рутаху гласницима Божјим, и не мараху за ријечи његове, и смијаху се пророцима његовијем, докле се не распали гњев Господњи на народ његов, те не би лијека.

17. И доведе на њих цара Халдејскога, који поби младиће њихове мачем у дому светиње њихове, и не пожали ни младића ни дјевојке, ни старца ни немоћна. Све му даде у руке.

18. И све судове дома Божијег, велике и мале, и благо дома Господњег и благо царско и кнезово његовијех, све однесе у Вавилон.

19. И упалише дом Божји, и развалише зид Јерусалимски, и све дворове у њему попалише огњем и искварише све драгоцене закладе његове.

20. И што их оста од мача, однесе их у Вавилон и бише робови њему и синовима његовијем докле не наста царство Персијско,

21. *Да се испуни ријеч Господња коју рече устима Јеремијинијем, † докле се земља не издовољи суботама својим, јер почиваше за све вријеме докле бјеше пушта, докле се не наврши седамдесет година. [*Јер 25, 9, 11; † 3 Мој 26, 34.]

22. *Али прве године Кира, цара Персијскога, да би се испунила ријеч Господња † коју рече на уста Јеремијина, подиже Господ дух **Кира цара Персијскога, те огласи по свему царству својему и расписа говорећи: [*Језд 1, 1; † Јер 29, 10; **Ис 44, 28.]

23. Овако вели Кир, цар Персијски: Сва царства земаљска дао ми је Господ Бог небески, и он ми је заповједио да му сазидам дом у Јерусалиму у Јудеји. Ко је између вас од свега народа његова? Господ Бог његов нека буде с њим, па нек иде.

Share

Tweet

Like 0

« ПРЕТХОДНА СТРАНА 1 ... 6 7 8 ... 10 СЛЕДЕЋА СТРАНА »

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

[Свето Писмо](#)
[Апостол](#)
[Паримејник](#)
[Псалтир](#)

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи забрањена. Молимо вас

Приватност - Услови

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ**За заједничко богослужење**[Службеник и чиновник](#)[Часослов](#)[Химне](#)[Минеји](#)[Србљак](#)[Триоди](#)[Типик](#)[Литургикон](#)[Тропари и кондаци](#)[Остало](#)[Месеџослов](#)**За посебно богослужење**[Требник](#)**НОТНЕ КЊИГЕ**[Приручник](#)[Нотни зборник](#)[Осмогласник](#)**ДОМАЋЕ КЊИГЕ**[Каноник и молитвеник](#)[Акатистник](#)[Припрема за Свето Причешће](#)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

[Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.](#)

[Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.](#)

[Типик 10. јануара 2019.](#)

[Триоди 10. јануара 2019.](#)

[Србљак 10. јануара 2019.](#)

[Минеји 9. јануара 2019.](#)

[Химне 9. јануара 2019.](#)

[Псалтир 9. јануара 2019.](#)